

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்] [1990 மார்ச் 23]

கொண்டிருக்க இயலாது என்பதையும் மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கின்றேன். போராட்டத்தில் இதுபோன்று இறங்குகின்றவர்கள் அதனால் உண்டாகக் கூடிய இழப்புகளையும் சந்திக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். எனவே வேலை நிறுத்தம் முடிந்த பிறகு, வேலை நிறுத்தக் காலத்தை பணிக் காலமாக மாற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பினாலும் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது என்று நான் முன் கூட்டியே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அத்துடன் அரசு விதிகளுக்கு உட்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாக ஆகி விடும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “The doors are still open”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப்பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

11-30 மணி

5. அறிக்கை அளித்தல்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு.

திரு. சா. கிகெப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் முப்பத்தி நான்கு மற்றும் முப்பத்தைந்தாவது (ஒன்பதாவது சட்டமன்றப் பேரவை) அறிக்கைகளைப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1990-91-பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

சந்தப்பா ! விருத்தப்பா ! கலிப்பா ! வெண்பா !
தாழிசைப்பா ! கொச்சகப்பா ! தனிப்பாவிற்கும் !
விந்தைப்பாவாகிய கிரந்தப்பாவும் ! வெல்லப்பாவது
போல விகடப்பாவும் ! எந்தப்பா உரைத்திடினும்
ஈடில்லாத இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு ஒப்பாகுமோ !

என்று எண்ணத்தக்க வகையிலே தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களால் 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்காக, வழங்கப் பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது கருத்துத் தெரிவிப்பதிலே நான் பெருமையடைகின்றேன்.

1990 மார்ச் 23]

[திரு. மு. ஜே. ராமநாதன்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய நோக்கத்தை, இதனுடைய சிறப்புமிக்க திட்டங்களைப் படித்து, அதனுடைய கருத்துக்களை நான் எண்ணிப் பார்த்தபோது, கனிவளம், காட்டுவளம், நில வளம், நீர்வளம், மின் உற்பத்தி, மீன் வளம், பால் பெருக்குத் திட்டம், பெண் கல்வி, பெண் குலத்தின் முன்னேற்றம், புதிய வேலைவாய்ப்புகள், கிராம மக்கள் நல்வாழ்வு, நெசவாளர் பெருமக்களுடைய துயர் துடைப்பு என்கின்ற வகையில் அடுக்கக்கூகான திட்டங்கள் எளிய மக்களுக்காக நம்முடைய முதல்வர் அவர்களால் வகுக்கப்பட்டு கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

நான் எண்ணினேன். இந்த நாட்டை செழிப்படைய வைக்க வேண்டும், சிறப்படைய வைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான், அவர் வகுத்திருக்கின்ற இந்தத் திட்டங்களைத் தொகுத்தபோது இந்த நாடு "நல்லமுடி தரித்த பல மலைசேர் நாடு, நீரமுதம் எனப் பாய்ந்து நிரம்பும் நாடு, கோலமிகு பயன்மரங்கள் செறிந்து வாழும், குளிர்காவும் சோலைகளும் குலவும் நாடு, ஞாலமெல்லாம் பசியின்றிக் காத்தல்வல்ல, நன்செய்யும், புன்செய்யும் நலமிக்கோங்க, பாலடையும், நறுநெய்யும், தேனும் உண்டு, பண்ணவர் போல் மக்களெல்லாம் வாழ்ந்திருந்தார்" ஒரு காலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு வாழ்வை, தமிழ் மக்களுக்குத் தரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, பல்வேறு திட்டங்களை இன்று முதல்வர் தந்திருக்கின்றார்கள்.

வியாபார சமுதாயத்திலே இருப்பவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் பலப்பல பாராட்டி, ஒரு முனை விற்பனை வரியை தமிழ்நாடு அரசு அறிவித்திருப்பதன் மூலம், இன்று நாட்டு மக்கள் நிறைவு அடைந்திருக்கின்றார்கள். இன்னொருவர் கூட கருத்துத் தெரிவிக்கும்போது, சொன்னார், 'கார்கள், ஸ்கூட்டர்கள், டி.வி., ஃபிரிட்ஜ், இவைகளுக்குத் தான் இன்றைக்கு மக்கள் வரி செலுத்தவேண்டிய நிலை இருக்கிறதேயல்லாமல், மற்றபடி ஏழை மக்களுக்காக, மிளகோ, மிளகாயோ அல்லது மல்லியோ, மஞ்சளோ, வெல்லமோ, சீரகமோ இப்படி அன்றாட வாழ்க்கையிலே ஏழை மக்கள், உழைக்கின்ற மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற பொருட்களுக்கு எல்லாம் ஒரு முனை விற்பனை வரி என்று வந்திருப்பதன் மூலம் நிறைவும், நிம்மதியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நாடே சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றது.

ஆனால், இந்த மன்றத்திலே கருத்துச் சொன்ன, தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நம்முடைய எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தவர், இந்த அரசை எங்களை, எட்டப்பர்களுோடு ஒப்பிட்டுச் சொன்னார். அதுமட்டுமல்ல; என்ன இருக்கிறது இந்த நிலை அறிக்கையிலே என்று கேட்டு விட்டு, உங்களுக்கு "முடிவு காலம்" வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்.

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1990 மார்ச் 23]

பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக இருக்கின்ற காலத்தில், அன்றைக்கும் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்த விநாயகம், அண்ணாவை, அரசைக் கைநீட்டி, “Your days are numbered” என்று சொன்னார். பேரறிஞர் அண்ணா மிகுந்த நிதானத்தோடு அன்று சொன்னார். “எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விநாயகம் அவர்களுக்கு நான் சொல்கின்றேன். எங்களுடைய நாட்கள் எண்ணப்படுகின்றன என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். நான் ஒவ்வொரு அடியும் அளந்து, அளந்து தான் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன் என்ற பொருளடக்கி, “My steps are measured” என்று அண்ணா அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள்.

11-35 மணி

(பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை).

நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், இன்றைக்கு முதலமைச்சராக பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிற எங்களுடைய தலைவர், “வீழ்வது நாமாயினும், வாழ்வது தமிழாக இருக்கட்டும்” என்கின்ற தியாக திரு உள்ளம் படைத்தவர்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ 5, 6 நாட்கள் ஒரு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை சென்றோம் என்ற கோபத்தை வைத்துக்கொண்டு, இந்த ஆட்சிக்கு முடிவு வரப்போகிறது: வந்து விட்டது, காலம் நெருங்கி விட்டது, என்று சொன்ன, அப்படி எண்ணம் படைத்தவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்; எங்களுக்கு தவில் சத்தமும் ஒன்று தான், தப்பட்டை சத்தமும் ஒன்று தான். இரண்டையும் நாங்கள் ஒன்றாகத் தான் கருதக்கூடியவர்கள். மஞ்சள் கலந்த அரிசியையும், வாய்க்கரிசியையும் ஒன்றாக ஏற்றுக்கொண்டு, பொது வாழ்வுக்கு வந்தவர்கள் நாங்கள். நான் இலக்கியத்தின் படி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், “கணம் கொண்டு சுற்றத் தார், கல் என்று அலற, பிணம் கொண்டு காட்டுப் பார்க்க உண்டும், மணம் கொண்டு, ஈண்டு டுண், டுண், டுண் என்னும் உணர்வினால் சாற்றுமே, டொண்ட், டொண்ட் டொண்ட் என்னும் பறை” என்ற தத்துவத்தை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால் தவில் சத்தத்தைக் கேட்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சியில் மயங்கியது கிடையாது. தப்பட்டை சத்தத்தைக் கேட்டு சோர்ந்து போனதும் கிடையாது. ஆகவே ஆட்சியில் இருந்தாலும், எதிர் வரிசையில் இருந்தாலும் நாட்டு மக்களுடைய நல் வாழ்வில் நாங்கள் நாட்டம் கொண்டவர்களே தவிர, மற்றபடி நாங்கள் எட்டப்பன் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் அல்ல.

தொடர்ச்சி

1990 மார்ச் 23] [திரு. மு. ராமநாதன்]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.

என்னுடைய அருமை நண்பர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர், பேராசிரியர் பொன்னுசாமி அவர்கள் பேசினார், பேசிவிட்டு சொன்னார், தமிழ்நாட்டுச் அரசு “நொண்டிக் கழுதைக்கு சறுக்கியது சாக்கு” என்பது போல இந்த பட்ஜெட்டில் நாங்கள் கொண்டு வந்து இருக்கின்ற மலிவு விலை மதுவுக்கு வியாக்கியானம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். அவர் எங்களைப் பார்த்து கழுதை என்று சுட்டிக்காட்டியதில் நாங்கள் வருத்தப்படவில்லை. அது அவர் குற்றம் அல்ல. ஏன் என்றால் அவர் எந்த வழியில் வந்தாரோ அந்த பாரம்பரியம் ‘நம்ம கழுதை மிக நல்ல கழுதை, நாட்டு கழுதை போல நாகரிகம் இல்லை. காலும் வாலும் ஒண்ணு, ஆனால் மூக்கு மட்டும் வேற’ என்று பாட்டுப் பாடிய பாரம்பரியம் என்கின்ற காரணத்தால் அவர் நொண்டிக் கழுதை உவமானத்தைச் சொன்னார். நான் அவருக்கு இன்னொரு உவமானம் சொல்லுகிறேன்,

“சாதுக்கு சாது மிலாதோ
சங்கே கர்க்கே ஞானேகே
‘தோ’ ‘தோ’ பாத்
கெத்தெக்கு மிலாதோ
தோ மாரே லாத்”

என்று இந்துஸ்தானியிலே ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. ஆகவே, அவருக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு நேரத்திலே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை, கண்ணியத்துக்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களை, மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களை, மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய மகத்தான தலைவர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் உள்ளிட்ட எல்லோரையும் சேர்த்து கழுதை மேலே உட்கார வைத்து, ஒரு வாரப் பத்திரிகையில் இந்த தலைவர்கள் எல்லாம் கோட்டையை நோக்கி போய் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கார்ட்டூன் போட்ட போது, மூதறிஞர் ராஜாஜி சொன்னார், எங்களை எல்லாம் கழுதை மேலே உட்கார வைத்து கார்ட்டூன் போட்டதைப் பற்றி நான் சுவலைப்படவில்லை. இந்த கோட்டையைப் பிடிப்பதற்கு, குதிரை மேலே போகவேண்டிய தேவை இல்லை, கழுதையே போதும் என்று சொன்னார். ஆகவே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், 13 ஆண்டு காலத்திலே நீங்கள் செய்து இருக்கின்ற இந்த குப்பை கூளங்களை சுமப்பதற்கு நாங்கள் கழுதையாக இருந்து பணியாற்றுவதில் வெட்கப்படவில்லை. ஆகவே, அதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்ன இருக்கிறது திட்டத்திலே, என்ன இருக்கிறது பட்ஜெட்டிலே என்று கேட்டார்கள். அண்ணா ஒரு முறை சொன்னார், செவ்வாழை தோட்டத்தின் மீது பறந்து செல்கின்ற கழுகின் கண்ணுக்கு

[திரு. மு. ஜே. ராமநாதன்] [1990 மார்ச் 23]

செவ்வாழை தோட்டத்தில் இருக்கின்ற குலை தள்ளிய மணம் கமழும், செவ்வாழை குலை தெரியாது! சரி அதனுடைய கண்ணுக்கு எது தெரியும் என்று சொன்னால் அந்த செவ்வாழை குலைக்குப் பதிலாக எங்கேயாவது எலி செத்து கிடந்தால் எலி இருக்கிறதா என்று தான் கண் தேடும். அதைப் போல, இந்த மக்களுக்காக ஏழை மக்களுக்காக தீட்டப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த மகத்தான பட்ஜெட்டில் நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் நண்பர் பொன்னுசாமி அவர்களுக்கு எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அது எங்கள் குற்றம் அல்ல. அவருடைய பார்வையினுடைய குற்றம்.

பெண் குலத்தின் முன்னேற்றம் குறித்து, பெண்களெல்லாம் கல்வி கற்று, நிமிர்ந்த நன்வடையும், நேர்கொண்ட பார்வையும், நிலத்தினில் யார்க்கும் அஞ்சாது நெறிகளும் நிமிர்ந்த ஞான செருக்கும் பெண் குலத்திற்கு வேண்டும் ' என்ற காரணத்தினாலேதான் பெண் குலத்துக்கு பட்டப் படிப்பு வரை இலவச கல்வித் திட்டத்தை அறிவித்த அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு, இன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

11-40 மணி

பாவேந்தன் பாடினான் பெண் மக்களைப் பார்த்து :

“ தலைவாரி பூச்சுடி உன்னை
பாடசாலைக்கு போலென்று
சொன்னாள் உன் அன்னை
சிலையாக ஏன் இங்கு நின்றாய் ?
நீ சிந்தாத கண்ணீரை ஏன்—சிந்துகின்றாய் ;
விலைபோட்டு வாங்கவா முடியும்—கல்வி
வேளை தோறும் சென்று கற்று—
வருவதால் படியும்
மலைவாழையல்லவோ கல்வி
நீ வாயார உண்ணுவாய் போ —
என் புதல்வி —
தலைவாரி பூச்சுடி உன்னை”

என்று சொன்னான்.

அந்தப் பாவேந்தனுடைய நூற்றாண்டு விழாவை கொண்டாட இருக்கிற இந்த அரசு எட்டாம் வகுப்பு வரையில் படித்த டேன்களுக்கு கண்டிப்பாக அந்த அளவாவது ஏழைப் பெண் குலத்து மக்கள் கல்வியைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தான் 5 ஆயிரம் ரூபாய் பெண்கள் திருமண உதவி திட்டத்திற்கென்று பெண் குலத்திற்கு அறிவித்தார். அதன் மூலம் இந்த

1990 மார்ச் 23] [திரு. மு. இராமநாதன்]

நிதிநிலை அறிக்கையில் 5 ஆயிரம் ரூபாய் பெற்றிருக்கிற சுமார் 5.59 கோடி ரூபாய் செலவில் 11,338 பெண்கள் பலம் பெற்றிருக்கின்றார்கள். நான் கேட்கிறேன், இதற்கு ஒரு நன்றி சொல்லக் கூடாதா ?

அது மட்டுமல்ல, 83 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு இலவச அரிசி 5 கிலோ என்று 5 முறை கொடுத்ததன் மூலம் ரூ. 38.12 கோடியை இந்த அரசு செலவழித்து இருக்கிறது. மேலும் சொன்னால், 83 இலட்சம் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு இலவசமாக வேட்டி. சேலை வழங்கியதில் ரூ. 42.25 கோடி செலவழித்திருக்கிறது. படித்தால்தானே பட்டுஐட்டிலே என்ன இருக்கிறது என்று தெரியும்.

அது மட்டுமல்ல, இங்கே கூட அரசு ஊழியர்களைப் பற்றி பேசப்பட்டது. கடந்த காலத்தில் அரசு ஊழியர்கள், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக எங்களுக்கு நீங்கள் ஊதிய உயர்வு அளிக்க வேண்டுமென்று போராடினார்கள் ; வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் ; ஊர்வலம் வந்தார்கள் ; உண்ணா விரதம் இருந்தார்கள் ; ஆனால் ஏனென்று கேட்பதற்கு நாதியில்லாமல் இருந்தது. ஆனால், கலைஞர் அவர்கள்தான் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் 'செய்வதைத் தான் சொல்லுவோம் ; சொன்னதைத்தான் செய்கின்றோம்.' என்ற அடிப்படையில் மாநில அரசு ஊழியர்கள் 11 இலட்சம் பேருக்கு மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு நிகரான ஊதிய விகிதங்களையும் ஒய்ஜிதியங்களும் அளிக்கப்பட்ட வகையில் 430 கோடி ரூபாய்க்கு நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, அரிசியைப் பொறுத்த அளவிலே பொது விநியோகம் ஒன்று ; சத்துணவுத் திட்டம் இரண்டு ; இலவச அரிசி வழங்கல் திட்டம் மூன்று ; ஆகிய இந்த மூன்று திட்டத்திற்கும் சேர்த்து 400 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த அரசு பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. அதுவும் இந்தத் திட்டத்திலே இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, முதியோர்கள், ஆதரவற்ற ஏழை விதவைத் தாய்மார்கள், மகளிர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர் ஆகியவர்களுக்காக சுமார் 4.6 இலட்சம்பேருக்கு, அதாவது 4½ இலட்சம் பேருக்கு வெறும் 35 ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி 50 ரூபாய் என்று உயர்த்திக் கொடுத்ததன் மூலம் இந்த அரசு 9.14 கோடி ரூபாயை இன்றைக்கு அவர்களுக்காக செலவழித்திருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, குடும்பத் தலைவர்களை இழந்து அல்லல்பட்டு வருகின்ற ஏழை குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் 2 ஆயிரம் ரூபாய் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு நிதியாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இது வரையில் 10,517 குடும்பங்களை வாழ வைத்த பெருமை இன்றைய தமிழக அரசைச் சேரும்.

[திரு. மு. இராமநாதன்] [1990 மார்ச் 23]

11-45 மணி

இன்னொன்றையும் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார உற்பத்தியிலே இந்த அரசு எடுத்து இருக்கிற நாட்டம், நம்முடைய தலைவர் தன்னுடைய உரையிலே, செந்தமிழிலே இருக்கிற செழுமையான சொற்களாலே, அனலில் ! புனலில் ! அணுவில் ! கதிரொளியில் ! காற்றைசுவில் ! கடலலையில் ! உற்பத்தியாகும் பெரும் சக்தியாம் மின் சக்தியை முழுமையாகப் பயன்படுத்திட பல்வேறு திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டு, வரும் ஆண்டில் இதற்காக 455 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவைகள் வெறும் அறிவிப்புகள் அல்ல. ஒரு குறிப்பாக இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் 1937-ல் தான் முதல் முறையாக இந்த நாட்டில் கிணறுகளுக்கு மோட்டார் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அப்போது கம்பைன்ட் ஸ்டேட்டாக இருந்த காலத்தில் அப்படிச் செய்யப்பட்டது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 1937 ஆம் ஆண்டு முதல் 1947-ஆம் ஆண்டு சதந்திரம் பெறுகிற வரைக்கும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில், கேரளா, கர்னாடகா, ஆந்திரா போன்ற பகுதிகள் எல்லாம் இந்த நான்கு ஸ்டேட்டுகளுக்கும் சேர்ந்து அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் கொடுக்கப்பட்ட மோட்டார் பம்ப் செட் கனெக்ஷன் எண்ணிக்கை 50,000. 1947 முதல் 1967 வரை, காங்கிரஸ் இந்த நாட்டை ஆண்டது. இந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி எந்தத் திட்டத்தையுமே நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு அரசியலில் நாங்கள் தர மற்றவர்கள் அல்ல ! பம்ப் செட் மோட்டார் கனெக்ஷனைப் பொறுத்த வரையில், இந்த 1947-1967 ஆன 20 ஆண்டுக் காலத்தில் ஒன்றரை இலட்சம் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப் பட்டன. ஆக 1937 முதல் 1967 வரையில், 30 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்த நாடு பெற்றிருக்கிற மோட்டார் பம்ப் செட் கனெக்ஷன் பழைய 50 ஆயிரத்தையும் நீக்கி விட்டாலும், ஒன்றே முக்கால் இலட்சம்தான்.

ஆனால் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட இந்த அரசு, அண்ணா அவர்களுக்குப் பிறகு சுலேமான் அவர்கள் எந்த தளவராக, முதல்வராக ஏற்றுக்கொண்ட ஆட்சிக்காலத்திலும், இந்த 9 ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தில்தான் ஏறத்தாழ ஐந்தரை இலட்சம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை, ரிக்கார்டுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் புரியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே தொழில் வளர்ச்சியை நெஞ்சில் நிறுத்தியும், விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்தை மனதில் கருதியும்தான் இன்றைக்கு 455 கோடி ரூபாயை, வட சென்னை அனல் மின்

1990 மார்ச் 23] [திரு. மு. இராமநாதன்]

திட்டத்தினுடைய, அந்த 210-210 என்கின்ற 420 மெகா வாட் கொண்ட இரண்டு மின் உற்பத்திப் பிரிவுகளுக்காகவும், தொடங்க இருக்கிற மூன்றாவது 210 மெகா வாட் கொண்ட அந்த மின் உற்பத்தி நிலையத்திற்காகவும் இந்த அரசு ஒதுக்கி திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, 1991 ஆம் ஆண்டில், கூடுதலாக 420 மெகாவாட் திறன் கொண்டு தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலைய விரிவாக்கப் பணிக்காக, 135 கோடி ரூபாயையும் ஒதுக்கியிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, காவிரிப் படுகையில் பெட்ரோலியம் இருக்கிறதென்று கடந்த 50 ஆண்டுகளாக நாட்டுக்கு அறிவித்த கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அன்றைக்குச் சொன்னார்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவைப் பற்றி. பொருளாதார மேதை என்று ஆலோசனை கேட்டோம், ஆனால் அவர் காவிரி ஆற்றுப் படுகையில் பெட்ரோல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார் என்று கிண்டல் செய்தார்கள். இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். காலையில் கூட நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள், காவிரிப் படுகையில், நரிமணத்தில் எவ்வளவு பெட்ரோலியம், கச்சா எண்ணெய் கிடைக்கிறது என்றும், அதைப் போல மற்ற பகுதிகளிலும் எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்றும் கணக்குகளைச் சொன்னார்கள். அன்றைக்கும் இதைத்தான் சொன்னோம். நம்பவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லக் கூடிய எதுவுமே நியாயம் என்பதை தேசியவாதிகள் புரிந்து கொள்வதற்கு கொஞ்சம் காலம் ஆகிறது. அதை நான் குத்திக் காட்டவில்லை. ஆனால் அவர்களிடத்திலே நாம் எதிர் பார்த்த மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, நெஞ்சம் புண்படும்படியான வாசகத்தை; நான் பெரிதும் மதிக்கக்கூடிய நண்பர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் எதில் பணம் வருகிறது என்றாலும் அதற்கு சட்டம் கொண்டு வருவீர்களா என்று சொன்னார்கள். பணம் எப்படி வேண்டுமானாலும் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறதா என்று கேட்டு விட்டு, விபசாரத்திற்கு சட்டம் போட்டு பணம் சம்பாதிக்கத் திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டார். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

11-50 மணி

அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அவையில் நம்முடைய வாதங்கள், நம்முடைய கருத்துக்கள் எல்லாம் உயர்ந்த பண்போடு, அமைந்திருக்க வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர், நம்முடைய ஒப்பற்ற தலைவர், தமிழக முதல்வர் என்பதை நான் சொல்லி, இந்த அவை தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

[திரு. மு. இராமநாதன்] [1990 மார்ச் 23]

ஆனாலும் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கும் போது, சில நேரங்களில், சீற்றங்கள் ஏற்பட்டு, வார்த்தைகளால் கூட்டு விடுவது போல அமைந்து விடுகின்றது. யதார்த்த நிலையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்குக் கொள்கையில் இந்த நாடு இன்றைக்கு எப்படிப்பட்ட அனுபவத்தைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அதுதான் நாம் சந்திக்க வேண்டிய பிரச்சினை. என்னுடைய பேச்சை முடிக்கும் போது, கடைசியாகச் சொல்கிறேன், மரத்திலே மூன்று வகை இருக்கின்றன. ஒன்று பூத்துக் காய்ப்பது; அது மா; மற்றொன்று பூக்கும், ஆனால் காயக்காமலே ஏய்க்கும்! அது பாதிரி; மூன்றாவது ஒரு வகை மரமிருக்கின்றது, பூவே பூக்காமல் காய் காய்த்து தானாகவே கனி தரும்; அது பலா!. ஆக நான் இந்த மன்றத்திலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று பேசும் போது சொல்கிறேன், பூத்து காய்த்தும், உதிர்ந்து விட்ட நிலையில் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு ஒரு ஆட்சியிருந்தது! அது மா, இடைக்காலத்தில் ஒரு ஆட்சியிருந்தது, பூ பூத்தது! காய்க்கும் என்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள், காயக்காமலே ஏய்த்தது! ஆனால் இப்பொழுது இருக்கின்ற ஆட்சி! பூக்காமலே காய்க்கின்ற பலா! இந்தச் சுவை தரும் பலா என முதல்வர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று நான் அமைகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். இரதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. இராமநாதன் அவர்கள் என்னுடைய மரியாதைக்குரியவர். அவருடைய பேச்சைக் கேட்பதற்கு 50 ரூபாய் கொடுத்து கூட்டத்திற்குச் சென்று ஒரு மணி நேரம் உட்கார்ந்து அவருடைய பேச்சைக் கேட்பேன். இன்றைக்கு செலவில்லாமலேயே அவருடைய பேச்சைக் கேட்கிற வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஆனால் கடைசியாக புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியை கேலி செய்து பேசுகிற அந்த பேச்சை, அவருடைய பேச்சு நகைச்சுவைக்காக இருந்தால் எடுத்துக் கொள்கிறேன், ஆனால் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்வாரேயானால் நான் விளக்க வேண்டி வரும்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வழங்கியுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை நான் சார்ந்த அகிலஇந்திய ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். தமிழக முதல்வர் பட்ஜெட் உரையை படிக்கத் துவங்கியபோது, தமிழ்ச் சங்கம் எழுந்து நடைப் பயில தொடங்குவது போல ஒரு உணர்வைப் பெற்றேன். கவிதை மழை பொழியும் இலக்கியப் பூங்காவில் இருந்து விட்டோமோ என்ற ஐயம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அதன் பின்தான் இது ஐந்து கோடி

1990 மார்ச் 23]

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

மக்களின் வாழ்வில் வறுமையைப் போக்க, வளம் காண, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் ஏற்றி வைக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய வாழ்க்கை தீபம், ஒரு கலங்கரை விளக்கம் என்பதை என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. இது வெறும் பட்ஜெட் அல்ல; இல்லாமை, இயலாமை என்னும் கொடிய நோய்களிலிருந்து தமிழ் சமுதாயத்தைக் காக்கும் ஓர் அரிய மருந்தாகும். வறுமை என்னும் கொடிய வெய்யிலில் இங்கே வாடுகின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, ஒரு நிழல் தரும் விருட்சகமாக இந்த பட்ஜெட் அமைந்து இருக்கிறது.

காரணம் முன்பு ஏழைகள் மீது விதிக்கப்பட்ட வரிகள் அனைத்தையும் குறைத்து குறைத்து அதுவும் திட்டமிட்டபடி குறைத்து வரிச் சுமையால் இது வரை வாடி வதங்கி கூனிக்குறுகி நிமிர் முடியாமல் இருக்கிற ஏழை மக்களை தலை நிமிர்ச் செய்யக் கொண்டு வந்த ஒரு தலை சிறந்த பட்ஜெட் என்று கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் மத்திய அரசில் பொறுப் பேற்றிருக்கிற பாரதப் பிரதமர் திரு. வி.பி. சிங் அவர்கள் தங்கக் கட்டுப்பாட்டு சட்டத்தை இன்று ரத்து செய்து மத்திய பட்ஜெட் அளித்திருப்பதைப் போல் ஆண்டாண்டு காலம் அழுது புழுங்கிய பல முனை வரியை ரத்து செய்து இன்றைய தினம் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் தமிழ் மாநில பட்ஜெட்டை இன்று இங்கே வைத்திருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்திய நாடெங்கும் புகழின் உச்சியில் நின்று கொடி கட்டி பறப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது.

தமிழக அரசின் இந்த பட்ஜெட் ஒரு சர்க்கரைப் பொங்கல் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆனால் என்னவோ சிலருக்கு சர்க்கரைப் பெரங்கல் என்றால் பிடிப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சர்க்கரை வியாதியோ என்னவோ தெரியவில்லை. நமக்கெல்லாம் கரும்பாக தெரிகிற இந்த பட்ஜெட் அவர்களுக்கு இரும்பாக தெரிகிறது. அதற்கு அவர்களுடைய பார்வையில் ஏற்பட்ட அவர்களுடைய அரசியல் கோணத்தில் ஏற்பட்ட கோளாறாக இருக்குமே தவிர வேறு அல்ல, என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் இங்கே தமிழக அரசின் பட்ஜெட்டின் மூலம் தொழில் துறையில் தமிழகம் முன்னேற பல்வேறு முனைப்பான திட்டங்களை நம்மால் காண முடிகிறது. சொத்துரிமை சட்டத்தை நிறைவேற்றி அகில இந்தியாவிற்கு மட்டுமல்ல அகில உலகத்திற்கே வழி காட்டுகின்ற வழி காட்டியாக விளங்குகின்றார்கள் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்.

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

[1990 மார்ச் 23]

பினாமி நிலங்களை ஒழிக்க தமிழக அரசு கொண்டு வர இருக்கின்ற அந்த புதிய சட்டம் ஒரு புதிய வரலாறை இந்திய வரலாற்றில் ஏற்படுத்தும் என்பதை நிச்சயமாக நான் நன்கு உணரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் நாட்டில் விவசாயிகள் வாயில்லாப் பூச்சிகளாக வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் விவசாயம் என்பது ஒரு நஷ்டத்திற்குரிய தொழில் என்றாகி விட்டது.

11-55 மணி

நாட்டிலே ஒரு பழமொழி உண்டு. உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குத்தான் மிச்சம் என்பார்கள். இது நாட்டுப் பழமொழி மட்டுமல்ல; நாடறிந்த உண்மையாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவேதான் தமிழகத்தில் வாழ்கிற விவசாயிகளின் வரிச்சுமைகளையும், கடன் சுமைகளையும் மேலும் மேலும் குறைக்கவேண்டும் என்று நான் தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கடன் தள்ளுபடி என்று அறிவித்திருக்கிற திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தேசிய, வங்கிகளில், கூட்டுறவு சங்கங்களில் இன்றையதினம் பெற்றிருக்கின்ற கடன்களை எல்லாம் தீர்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் நியாயவிலைக் கடைகள் பல இருந்தாலும், அரிசி விலை உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்ற குரல் பரவலாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் நாம் எத்தனை நன்மைகளைச் செய்தாலும் இந்த ஒரு குறை மட்டும் மிகப் பெருங்குறையாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே அடித்தள மக்களின் வேண்டுகோளாக ஏழை எளிய மக்களின் வேண்டுகோளாக இந்த மன்றத்தில் நான் ஒன்றை வைக்க விரும்புகிறேன். நியாயவிலைக் கடைகளில் விலை உயர்த்தப் படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஒரு ரூபாய் உயர்வினை மீண்டும் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு நாட்டுக்காகப் பாடுபட்ட தலைவர்களை எல்லாம் மதிக்கிற ஒரு அரசாக, நாட்டுக்காக பாடுபட்ட தலைவர்களை எல்லாம் மதிக்கிற முதல்வர் அவர்களைக் கொண்ட அரசாக இருக்கிறது. பெருந்தலைவர் சாமராஜர் அவர்களின் பெயரை சென்னையிலுள்ள உள்நாட்டு விமான நிலையத்திற்குச் சூட்டினார்கள். அதைப்பார்த்த காங்கிரஸ் காரர்கள், இப்படி எல்லாம் பெயர் சூட்டி கலைஞர் அவர்கள் சாமராஜரின் தொண்டர்களை எல்லாம் கவர்ந்து விடுவார்களோ என்ற எண்ணத்தில் ஒரு பெரிய இரயில் நிறுத்தப் போராட்டத்தை இன்றையதினம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்களோ என்று

1990 மார்ச் 23]

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

எண்ணத் தோன்றுகிறது. இப்படி தேசிய தலைவர்களின் பெயர்களை எல்லாம் சூட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற நமது முதல்வர் அவர்கள், அகில இந்திய அளவில் அகிய இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியினை உருவாக்கிய தேசத்தலைவர், இந்திய விடுதலைக் காகப் பாடுப்பட்ட மாவீரன் நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் அவர்களுடைய பிறந்த நாளை எப்படி மத்திய அரசு தேசிய ஒருமைப்பாட்டு தினமாக கொண்டாட வேண்டும் என்று அறிவித்ததோ அதேபோன்று தென்னாட்டின் போஸ் என்று போற்றப் படுகின்ற பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களின் பெயரை ஒரு விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்து 10 வருடகாலம் இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்காக சிறைச்சாலையிலே பல்வேறு தண்டனைகளை அனுபவித்து, பல்வேறு சூழ்நிலைகளை அனுபவித்து, என்.ஜி. ரங்கா, வி.வி.கிரி போன்ற பெரிய தலைவர்களோடு இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகச் சிறை சென்ற, அரிஜன மக்கள் ஆலைங்களுக்குச் செல்ல முடியாது என்ற நிலையைத் தவிர்த்து, உடைத்து, பல்லாயிரக்கணக்கான அரிஜன மக்களை தனது தலைமையில் ஆலையங்களுக்கு அழைத்துச் சென்ற பெரிய தலைவர் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர். அவர்கள் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறத்தவர் என்ற காரணத்தினால் விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அவருடைய பெயரைச்சூட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுரையில் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லாத நாளில்லை; கோரிக்கை வைக்காத நாளில்லை. ஆனால் இந்தக் குறை நீண்டுக்கொண்டே இருக்கக்கூடாது. இதற்கு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு எந்த தடைகள் வந்தாலும் அந்தத் தடைகளை தகர்த்து எறிந்துவிட்டு மதுரையில் உயர்நீதிமன்றத்தின் பிரிவை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுரை ஒத்திசைக்கடையில் உள்ள விவசாயக் கல்லூரியை விவசாயப் பல்கலைக் கழகமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் தமிழக முதல்வர் அவர்களை வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் பல்வேறு மாநிலங்களில் பல பல்கலைக்கழகங்கள் விவசாயப் பல்கலைக்கழகங்கள் இருப்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே வாழ்கிற 2 கோடி 'கள்ளர்' மறவர், அகமுடையார் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த முக்குலதோரை தமிழக அரசு இனிமேல் ஒரே இனத்தவராக அதாவது தேவர்

[திரு. பி. எஸ். வல்லரசு]

] 1990 மார்ச் 23]

இனத்தவராக அறிவிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசாட்சி ருந்து நாங்கள் பல கோடிகளை எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒரு துளி மை போதும், தேவர் இனம் என்று ஆக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் வைத்திருக்கிற கோரிக்கையை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நினைத்தால் ஒரு துளி மை மூலம் நிறைவேற்றிவிட முடியும். கள்ளர், மறவர், அகமுடையார் என்று இருக்கின்ற இந்த இனத்தைத் தேவர் இனமாக அறிவித்து விட முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் வெள்ளையர் காலத்தில் இருந்து, கள்ளர் சேரமைப்புத் துறை செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த கள்ளர் சேரமைப்புத் துறையின் மூலம் இலவச வீடுகள் கட்டுகின்ற பல்வேறு திட்டங்கள் இருந்தன. வீடுகள் கட்ட கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டன. எனவே மீண்டும் இந்த கள்ளர் சேரமைப்புத் துறை மூலம் வீடுகள் கட்ட மாடுகள் வாங்க, கிணறுகள் வெட்ட கடன்கள் வழங்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல் கள்ளர் சேரமைப்புத் துறையின் மூலம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து 20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு பிரமலைக்கள்ளர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. இன்றையதினம் இந்த இலாக்காவினை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றியிருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுடைய கவனத்தைக் கவர்வதற்காக மீண்டும் சொல்கிறேன். வெள்ளையர் காலத்திலிருந்து அந்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு கள்ளர் சேரமைப்புத் துறையின்கீழ் ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-00 மணி.

உசிலம்பட்டியில் கள்ளர் மாணவர்களுக்கு சரியான விடுதி இல்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த விடுதியில் 200 மாணவர்கள் படித்தார்கள். இன்றைய தினம் 1,100 மாணவர்கள் அந்த 200 மாணவர்கள் பயின்ற இடத்தில் படிக்கின்ற ஒரு அவல நிலை இருக்கின்றது. அந்த உசிலம்பட்டியில் கள்ளர் மாணவர்களுக்கு சரியான விடுதியைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மறவர் சேரமைப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நான், இந்த வல்லரசு கேட்பதற்காகக் கூட தமிழக முதல்வர் அவர்கள் செய்ய வேண்டாம், ஆனால் இந்த மாமன்றத்திலே மூத்த சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்ற, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மாநில அமைப்பு செயலாளராக இருக்கின்ற திரு. தென்னரசு அவர்களே இந்த அவையில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்காகவாவது செய்யுங்கள். எனவே

1990 மார்ச் 23]

[திரு. பி. எஸ். வல்லரசு]

அவருடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காகக்கூட மறவர் சீர்மைப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் வாழ்கின்ற 2 கோடி தேவர் சமுதாய மக்களுக்கு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் நியமிப்பதில் உரிய பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்ற வாட்டம், ஏக்க பெருமூச்சு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. உயர் அதிகாரிகள் பதவி நியமனத்தில் உரிய பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பதவியிலே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் உறுப்பினர்கள் நியமனத்தில் இப்படி பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவில்லை என்ற பெருமூச்சு, ஏன் பெரிய கொந்தளிப்பே இருந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய உசிலம்பட்டி தொகுதியில் திருமங்கலம் கால்வாய் என்கின்ற ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. அந்த திருமங்கலம் பிரதான கால்வாய் பகுதியில் ஏறத்தாழ 3 மாத காலத்திற்கு முன்பு ஒரு மிகப் பெரிய மழை பெய்தது என்று சட்டமன்றத்திலே கூறினேன். அந்த மழை பெய்த காரணத்தினால், ஏறத்தாழ அனைத்து கண்மாய்களும் நிறைந்து விட்ட காரணத்தினால், இரண்டு போச விவசாயமாக 8 ஆயிரம் ஏக்கர்களில் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் அங்கே பயிர் செய்து விட்டார்கள். முதல் போச விவசாயத்தைவிட இந்த 8 ஆயிரம் ஏக்கரில் ஒரு சிறப்பான பயிர் இடப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் 10 தினங்களுக்கு கண்மாய்களுக்கு மட்டும், இங்கே இருக்கின்ற பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் குறைந்தது திருமங்கலம் பிரதான கால்வாயில் தண்ணீர் திறந்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய உசிலம்பட்டி தொகுதியில் நூற்பாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முன்பிருந்த ஆட்சியின் போது தமிழக முதல்வர் அவர்கள் திட்டமிட்டார்கள். ஆனால் அந்த ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அந்த நூற்பாலைத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது என்று நான் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். எனவே நூற்பாலை திட்டம் உசிலம்பட்டி தொகுதியிலே அமைத்துத் தர வேண்டும். 58 கிராமங்களுக்கு 6 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு நீர்ப் பாசன வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் பெறும் என்று நான் இங்கே பார்த்து ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி மக்களும் ஏமாற்றம் அடைந்து இருக்கின்றார்கள். எனவே அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது 58 கிராமங்களுக்கு 6 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதியை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

[1990 மார்ச் 23]

ஒரே தொகுதியில் ஒரு கால் நூற்றாண்டுக் காலம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக யாராவது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றார் என்றால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்களுடைய தலைவர் திரு. பி. கே. மூக்கையாத் தேவர் அவர்கள் தான். அவர்கள் தான் ஒரே தொகுதியில் ஒரு கால் நூற்றாண்டுக் காலம் அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மூக்கையாத் தேவர் பெயரில் உசிலம்பட்டி நகரில் ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே இருக்கின்ற பசும் பொன் தேவர் திருமகனுடைய கல்லூரியை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் தான் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். அதற்கிடைப்பட்ட காலத்தில் அரசு ஏற்றுக் கொண்டு விட்டது. எனவே மீண்டும் தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உசிலம்பட்டியில் இருக்கின்ற பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரியை அரசு ஒரு அட்ஹாக் கமிட்டி அமைத்து அதைத் திரும்ப கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அரசு இங்கே இருக்கின்ற தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஒரு அட்ஹாக் கமிட்டி போட்டு உசிலம்பட்டி தேவர் திருமகன் கல்லூரியை மீண்டும் எங்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது போலவே தான் கமுதியிலே பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரியை மீண்டும் மறவர் குல மக்களுடைய கையில் கொடுத்து நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளும் அளவுக்கு இங்கே உதவி புரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழக முதல்வர் அவர்களை இதை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டை மனதார வரவேற்று விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இந்திய சும்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல முன் வருகிறேன். ஏற்கெனவே எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. பழனிச்சாமி அவர்கள் பல்வேறு விவரங்களை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இன்றைய யதார்த்த நிலையை ஒரு சரியான கணக்கில் எடுத்து தயாரிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையாகக் கருதுகிறேன்.

1990 மார்ச் 23]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

12-05 மணி

இன்றைக்கு மத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையில் அமைந்திருக்கின்ற தேசிய முன்னணி அரசு, இன்றைக்குள்ள பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு சரியான தீர்வு காண புதிய அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டு வரக்கூடிய ஒரு போக்கு இப்போது தென்படுகிறது. அது நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய நலனுக்கும் உகந்ததாக அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளிலே மாற்றம்செய்து மாநிலத்திற்கு வரக்கூடிய மொத்த ஆயத் தீர்வையிலே 45 விழுக்காட்டிலிருந்து 50 விழுக்காடாக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று விடுத்துள்ள வேண்டுகோள் சரியான வேண்டு கோளாகும். அதை பெற முயற்சிக்க வேண்டும். அதுபோல தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல்வேறு அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆகவே, தேர்தல் கால வாக்குறுதிகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய சகலவித ஏற்பாடுகளையும் இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மத்தியிலே இருக்கிற தேசிய முன்னணி அரசு மொத்த திட்டச் செலவிலே சரி பாதியை கிராமப்புற மேம் பாட்டுக்காக ஒதுக்குகிற சரியான கொள்கை முடிவை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே அடிப்படையிலே நம்முடைய மாநிலத்திலும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுக்காக அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமாத்திரமல்லாமல், இன்றைக்கு மத்திய அரசு நீண்டநாட்களாக விவசாயிகள் கோரி வந்த இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சி காரணமாக உற்பத்திப் பெருகுவதற்காக பல்வேறு முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டு வந்த விவசாயிகளின் மிக முக்கிய பெரிய கோரிக்கையான கடன் நிவாரணம் என்கிற கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. தேர்தல் காலத்தில் சொன்ன வாக்குறுதிகளின் அடிப்படையில் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை உள்ள விவசாயிகளின் கடன் தொகையை அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் தள்ளுபடி செய்திருப்பதாக மத்திய அரசு அறிவித்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் அந்த அறிவிப்பை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுகளுக்கு இருக்கிறது. அவர்களிடம் இந்த பொறுப்பு விடப்பட்டிருப்பதால் நம்முடைய மாநில அரசு இத்திட்டத்தை மிகச் சரியாக நிறைவேற்ற உரிய நடவடிக்கைகளை விரைந்து எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 மார்ச் 23]

இன்றைக்கு விவசாயிகள் கடந்த காலத்திலே வாங்கிய கடனை திருப்பி செலுத்தும் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். கடன் பாக்கி வைத்திருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் புதிய கடன் பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. உதாரணமாக இந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதம் பெய்த மழை போல முன்பு எப்போதும் பெய்ததில்லை. குறிப்பாக தென் மாவட்டங்களில் ஜனவரி மாதம் பெய்த மழை போல பெரிய மழையை விவசாயிகள் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக பார்த்ததில்லை. ஆனால் அவ்வளவு பெரிய மழை பெய்தும்கூட விவசாயிகள் அந்த தண்ணீரை நல்லமுறையில், சரியான முறையில், சீரான முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு இல்லாமல் போனது. அதுபோல கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்தால் அதை சரியான முறையில் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. காரணம் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சென்ற ஆண்டு கடன் தொகை வழங்கப்படவில்லை. ஐ.ஆர்.டி.பி. போன்ற திட்டங்களின்கீழ் சில இடங்களில் சிறு விவசாயிகளுக்கு, குறு விவசாயிகளுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலான இடங்களில் சென்ற ஆண்டு, பழைய கடன் தொகை பாக்கியிருக்கிறது என்கிற காரணத்தால் கடன் தொகை வழங்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக உற்பத்தியில் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டிய விவசாயிகள் அதில் ஈடுபட முடியாமல் போய்விட்டது.

இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் 106 கோடி ரூபாய்க்கு கடன் நிவாரணம் அளிப்பது பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது கடந்த காலங்களில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கடன் தள்ளுபடி செய்தது பற்றியது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், இப்போது மத்திய அரசு அறிவித்துள்ள 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கீழே கடன் தொகை வாங்கியுள்ள அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் அளிக்கிற நிவாரணத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே நம் முடைய மாநிலத்திலும் அதை சரியாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் கிணத்துக்கடவு திரு. கந்தசாமி பேசும் போது தெளிவாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது ஒருவர் எல்.டி. பாங்கிலிருந்து வாங்கியது 32 ஆயிரம் ரூபாய். திரும்ப செலுத்தியது 42 ஆயிரம் ரூபாய். பாக்கியிருப்பது 18 ஆயிரம் ரூபாய் என்கிற ஒரு உண்மையான விவரத்தைச் சொன்னார்கள்.

12-10 மணி

அதுமாதிரியாக, வாங்கிய பயிர்க் கடன்களிலே, வாங்கிய கடனைவிட அதிகமாகக் கட்டிய பிறகும் கூட, இன்றைக்கும் பாக்கி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தை

1990 மார்ச் 23]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

யும் சொல்லி, இந்தக் கடன்களை எல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இதையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், கடந்த காலத்திலே பல்வேறு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்கிற ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டவர்கள், கடன்களை வாங்கி விவசாயத்தைச் செய்மையாகச் செய்தவர்கள். தங்களுடைய பொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காததன் காரணமாக, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத ஒரு கஷ்டமான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருந்தார்கள். உதாரணமாக, நமக்கு மிகமிக அதிகமாக தேவையுள்ள பருத்தியை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, நமக்குத் தேவை 12 லட்சம் பேல்கள். ஆனால் நாம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அளவு ஏறத்தாழ 4 அல்லது 4½ லட்சம் பேல்கள்தான். இருந்தாலும் கூட, கடந்த ஆண்டுக்கு முன்னால் ஒரு குவிண்டால் ரூ. 1,500, ரூ. 1,200 என்று இருந்தது. இன்றைக்கு ரூபாய் 800—ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே, மூன்றிலே ஒரு பருதி குறைந்திருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்றப் பொருட்கள் எல்லாம் விலை உயர்ந்து கொண்டு போகக்கூடிய நேரத்தில், விவசாயிகளின் விளை பொருட்கள் மட்டும் விலை கட்டுப் படியாகாத ஒரு தொடர் நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இப்போது மத்தியிலே இருக்கின்ற ஆட்சி மாற்றத்தின் காரணமாக, விவசாய மக்களுடைய அந்தப் பிரச்சினையை சரியாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இன்றைக்கு விவசாய விளைபொருட்களுக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய அல்லது நியாயமான விலைகள் நிர்ணயிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நாங்கள் செய்யப் போகிறோம் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே, நாமும் இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு — கரும்பு ஆனாலும் சரி, கரும்புக்கு இப்போது ரூ. 400 கேட்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கரையினுடைய விலை ரூ. 1,000 ஆகக் கூடி உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், கரும்பு விவசாயிகளுக்கு போதுமான விலை நாம் கொடுக்கவில்லை. அதுமாதிரி பருத்திக்கு விலை ரூ. 1,200 கடந்த ஆண்டுக்கு முந்தைய ஆண்டு. கடந்த ஆண்டு ரூ. 900 ஆகக் குறைந்தது. இந்த ஆண்டு ரூ. 700, ரூ. 800 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. மற்றப் பொருட்களின் விலையெல்லாம் உயர்ந்து கொண்டு போகும்போது, மிக மிக நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தேவையான பருத்தியின் விலை, பருத்தி உற்பத்திச் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டத்தை உண்டாக்கக் கூடிய வகையிலே, குறைந்து வருகிறது. இதன் காரணமாகத்தான், விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை, கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கிடைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 மார்ச் 23]

அதேமாதிரி, நம்முடைய காவிரி நீர் பிரச்சினை சம்பந்தமாக — நமது மாநிலத்தில் அது மிகமிக முக்கியமான பிரச்சினை ஆகும். கர்நாடக அரசோடு, பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படுவதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது தற்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்ற நமது முயற்சி தொடரப்பட்டவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து, ஒன்று, பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக ஒரு தீர்வு காணப்பட வேண்டும். அல்லது நடுவர் தீர்ப்பிற்காவது விடுவதற்கான முயற்சியை மத்திய அரசை அணுகி அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்று — இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவிலே கடன் கிடைக்காதது மட்டுமல்லாமல்

மாண்புமிகு டாக்டர். மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுடைய உரையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்த அவைக்கு ஒன்றைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வருகிற ஏப்ரல் திங்கள் 7-ஆம் நாள் அன்று, தமிழகத்தின் சார்பிலும், அதேபோல், கர்நாடகத்தின் சார்பிலும், கேரளத்தின் சார்பிலும், புதுவை மாநிலத்தின் சார்பிலும் முதலமைச்சர்கள் கலந்துகொள்கிற கூட்டத்தை மத்திய அரசு டெல்லியிலே கூட்டியிருந்தது. ஆனால் கர்நாடக மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள், குறிப்பிட்ட 7 ஆம் தேதி அன்று, 'மஹாவீர் ஜயந்தி' கர்நாடகத்தில் நடைபெறவிருக்கிற காரணத்தால், தேதியை மாற்றி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, மத்தியிலே இருந்து, என்னையும், மற்ற சம்பந்தப்பட்ட முதலமைச்சர்களையும் கேட்டு, ஏப்ரல் 5-ஆம் தேதியே அந்தக் கூட்டம் டெல்லியில் நடைபெறுவதாக இருக்கிறது. அந்தக் கூட்டத்தினுடைய முடிவுக்குப் பிறகு, நடுவர் தீர்ப்பைப் பற்றி நாம் யோசிக்கலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல், இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயத்திற்கு, மிக உறுதுணையாக இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சமீபகாலமாக தொடர்ந்து ஏழுட்டு ஆண்டுகளாக அல்லது நான்கைந்து ஆண்டுகளாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர், நிர்வாகத்திலே இல்லாததால் காரணமாக தனி அதிகாரி என்ற பெயராலே எல்லா கூட்டுறவுச் சங்கங்களுமே நிலைகுலைந்து எந்தவிதமான செயலும் செய்ய இயலாமல் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கடந்த காலத்திலே நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து, நிர்வாகஸ்தர்களை தேர்ந்தெடுக்கக்

1990 மார்ச் 23]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கூடிய முறையிலே, தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று போராட்டங்களை ஒன்றாக சேர்ந்து நடத்தியிருக்கிறோம். இன்றைக்குக் கூட, நமது அரசு வந்ததற்குப் பின்னால் கூட, பால் கூட்டுறவு சங்கங்கள், வீட்டு வசதி சங்கங்கள் இதுபோன்ற சங்கங்களில் இருக்கிற 'போர்டைக், கலைத்துவிட்டு, தனி அதிகாரிகளை நியமித்து இருக்கிறார்கள். அது இருப்பதை மேலும் சீர்குலைக்கக்கூடிய நடவடிக்கையாக இருக்கிறதே தவிர, மேன்மைதரக் கூடியதாக இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், இதற்கு உடனடியாக கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்வதோடு, அதிலே புதிதாகச் சேர்க்க—அதாவது சம்பந்தம் இல்லாத பால் சறக்கத் தெரியாதவர்களை பால் பண்ணையிலே, அதேபோல், வீட்டு வசதிச் சங்கத்திலே கடன், பெறாதவர்கள் வீட்டு வசதிச் சங்கங்களிலே, நெசவே தெரியாதவர்கள் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களிலே சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையை அகற்றி யார், யார் தகுதி உள்ளவர்களோ அவர்களை சேர்த்து, ஜனநாயக முறையிலே தேர்தல்களை நடத்தி, சரியான நிர்வாகத்தை அமைத்து சிறப்பாக அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-15 மணி

அடுத்து இன்றைக்கு பிளாமி நில ஒழிப்பு சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீண்ட நாட்களாகவே நான் தொடர்ந்து அதைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். கடந்த காலத்திலே எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் எல்லாம் தோற்று விட்டன. இன்னும் பல இடங்களில் நிலச் சீர்திருத்தம் முறையாக அமல்படுத்தப்படாமல், பல்வேறு காரணங்களால் யார்யாருக்கு அந்த நிலங்கள் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல், பிளாமியாக அல்லது பல்வேறு வகைகளிலே இருக்கின்றன. அந்த மிச்சமுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் சீரான முறையிலே எடுக்கக்கூடிய வகையிலே சரியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய, அங்கே உள்ள விவசாயப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட கமிட்டி அமைத்து, மிச்ச நிலங்களை எடுத்து, சீராக விநியோகிக்க திட்டமிட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே எங்களுடைய விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த பிளாமி நிலங்கள் சம்பந்தமாக போராட்டம் நடத்தியதினால் 500 பேர் மீது

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 மார்ச் 23]

வழக்கு போட்டு, அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பினாமி நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக் காட்ட நடைபெற்ற ஒரு அடையாளப் போராட்டம் அது. எனவே, அவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவண்போடு முதல்வரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு விவசாய விளை பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு மாநில அளவிலே ஒரு கமிட்டி வேண்டும். எப்படி மத்தியில் விலை நிர்ணயக் கமிஷன் இருக்கிறதோ அப்படி நம்முடைய மாநிலத்திலே விளைகிற பொருள்களுக்கு என்ன விலை இருந்தால், திரும்ப அவர்கள் அதை உற்பத்தி செய்வார்கள், அவர்களுக்கு கட்டுப் படியாகும் என்பதைப் பரிசீலித்து, முடிவெடுத்து, விலையை நிர்ணயிக்கவோ அல்லது மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யவோ ஒரு கமிட்டி அமைத்து, ஒரு உத்திரவாதத்தை அளிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வெள்ளம், வறட்சி போன்ற இயற்கை பாதிப்புகள் ஏற்படக்கூடிய காலத்தில் அதற்கு என்று தனி ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்று திட்டக் குழு யோசனை சொல்லியிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே திடீரென்று வெள்ளமோ, புயலோ அல்லது இயற்கை பாதிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டால், அதற்கு வேண்டிய நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே சில ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு மாநில பட்ஜெட்டிலே ஒரு நிதியை ஒதுக்குவது சரியாக இருக்குமென்று என் ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்தில் நீர்ப்பாசன ஏற்பாடுகள் மிகமிக அவசியத் தேவையாக இருக்கும் ஒன்றாகும். இன்றைக்கு நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் சில திட்டங்கள் மாண்புமிகு முதல்வரவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், வரவேற்பையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே துவக்கப்பட்டு கிடப்பிலே போடப் பட்டுள்ள திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றுள் நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள கொடுமுடி ஆறு திட்டம் ஒன்றாகும். இது சம்பந்தமாக இந்த அவையிலே ஏற்கன்கூடிய 10, 15 தடவைகள் பேசியிருக்கிறேன். அதற்கு அரசு லட்சக் கணக்கில் செலவு செய்து, வேலையெல்லாம் தொடங்கப்பட்டு, இப்போது அரைகுறையாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரும்பி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் போய் அடிக்கல் நாட்டிவிட்டார்கள். என்று மாண்புமிகு முதல

1990 மார்ச் 23]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கொடுமுடி ஆறு திட்டம் வந்தால், நாங்குநேரி வட்டாரத்தில் உள்ள ஏராளமான விவசாயிகளுக்கு பலன் உண்டாகும். கட்டாயமாக அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கொடுமுடி ஆற்றுத் திட்டம் ஏன் இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப் படவில்லை என்பது தெரியவில்லை. அதைப்போல பச்சையாறு திட்டம். முன்பு மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அடிக்கல் நாட்டிய திட்டம். அதுவும் இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல், சேர்த்துக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் நிறைவேற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல வைப்பாற்றிலே பல்வேறு பாசனக் கண்மாய்களுக்கெல்லாம் தண்ணீர் கிடைக்கும் முறையிலே ஒரு திட்டம் முன்னாலே பேர்டப்பட்டது. 10, 15 ஆண்டுகளாக அந்தத் திட்டம் அப்படியே கிடப்பிலே இருந்து வருகிறது. எனவே முத்தலாபுரம் பக்கத்திலே ஒரு அணையைக் கட்டினால், 2 பக்கமும் உள்ள 20 பாசனக் குளங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படும். மழைக் காலங்களில் அதிகமான தண்ணீர் வீணாகப் போய், சமுத்திரத்தில் போய் விழுவதைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்தால், பல்வேறு குளங்களில் தண்ணீர் நிரம்பி, அந்த மானாவரிப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு, மழையையே அதிகமாக நம்பியிருக்கும் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளிக்கும் வகையில் இருக்குமென்ற கருத்தைச் சொல்லி, அதை மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு அதிகமான செலவுகூட ஆகாது.

அடுத்து, இன்றைக்குப் பல இடங்களிலே மூடிக் கிடக்கிற ஆலைகளைத் திறக்கக்கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அதைத் திறக்க நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு ஐ.டி.பி.ஐ. பணம் கொடுப்பதிலே சிக்கல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதிலும் முயற்சி எடுத்து, மூடிக் கிடக்கும் தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதோடு, ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார் தொழிற்சாலையையும் திறந்து, பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-20 மணி

அடுத்து, இன்றைக்கு பல்வேறு இடங்களிலே புறம்போக்கிலே குடியிருப்பவர்களை அப்புறப்படுத்தக்கூடிய வேலை நடக்கிறது. ஆனால் சில வசதி படைத்தவர்கள் புறம்போக்கு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 மார்ச் 23]

நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், அவர்களை ஒன்றும் செய்யமாட்டேன் என்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்கள் 10 அல்லது 12 வருடங்கள் குடி இருந்தாலும் கூட, திடீரென்று ஏதோ ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி அவர்களை அந்த இடங்களிலே இருந்து வெளியேற்றி அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய தொந்தரவு ஏற்படுத்துகிறார்கள். வீட்டுமனை இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டுமனை கிடைக்கக்கூடிய வகையில் தேர்தல் அறிக்கையில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், ஓராண்டு காலத்திற்குள் வீட்டுமனை இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் அது வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதன்படி, தற்போது அந்த இடத்திலே குடி இருப்பவர்களுக்கு அது புறம்போக்கு இடமாக இருந்தால் வீட்டுமனை வழங்க வேண்டும். ஒரு வேளை அந்த இடம் பொது உபயோகத்திற்கோ அல்லது வேறு உபயோகத்திற்கோ வேண்டும் என்று சொன்னால், தற்போது அங்கு குடி இருப்பவர்களுக்கு வேறு ஒரு இடத்தை ஒதுக்கி வீட்டுமனைப் பட்டா கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சமூகநலத் திட்டங்களிலே முதியவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பதும் ஒரு திட்டமாகும். வயதாகிவிட்டால் பெற்றோர்களுக்கு குழந்தைகள் இருந்தாலும் அவர்கள் உதவி செய்வது இல்லை. இப்போது பென்ஷன் விதிகளில் என்ன இருக்கிறது என்று சொன்னால், பெண் குழந்தை இருந்தால் முதியோருக்குப் பென்ஷன் உண்டு. ஆனால் ஆண் குழந்தை இருந்தால், அது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான் எனது தொகுதியில் பல இடங்களுக்குச் சென்றபோது சொன்னார்கள். 'ஐயா, பெண் குழந்தை இருந்தால் கூட, அது தாய் என்று சொல்லி, கஞ்சி ஊற்றுகிறாள்; ஆனால் ஆண் குழந்தை இருந்தால் என்னுடைய மருமகள் கஞ்சி ஊற்றுவாளா? என்று கேட்கிறார்கள். நான் ஏற்கனவே இந்தத் திட்டம் பற்றி 1976-லியே சொல்லி இருக்கிறேன். முதியோர் அனைவருக்கும் பென்ஷன் வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறேன். இப்போது அதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். தற்போது முதியோர் பென்ஷன் பெறுவதற்கு யார் யாருக்குத் தகுதி இருக்கிறதோ அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் பென்ஷன் உண்டு என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு அருமையான திட்டத்தை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து, இப்போது அது நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதில் ஒரு சிறிய திருத்தம் செய்யவேண்டும். முன்றுமாத காலத்திற்கு ஒரு தடவை, வரக்கூடிய விண்ணப்பங்களை எல்லாம் சேர்த்து மறுபடியும் அலாட்மென்ட் வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய ஒரு முறை இப்போது இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக, தகுதியுள்ள

1990 மார்ச் 23]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மனுக்கள் வரவர அவ்வப்போது அவைகளை சாங்ஷன் பண்ணக் கூடிய முறையில் அதற்கு ஒரு திருத்தத்தைச் செய்து, யார் யார் பிழைக்க வழி இல்லை என்று சொல்கிறார்களோ அவர்களுக்கும், அதேமாதிரி ஆண் குழந்தை இருந்தாலும் அவனுடைய பெற்றோர் தனக்கு சொத்து-சுகம் இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் சாலைப் போக்குவரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு அதிகமான விபத்துகள் நடைபெறுகின்றன. நான் கடந்தமுறை திருச்சிக்குப் பயணம் செய்தபோது டி.டி.சி. பஸ்ஸுக்குப் பின்னால் வந்த இராணி மங்கம்மாள் பஸ் மோதி, எங்களுக்குப் பின்னாலே இருந்த சீட்டுகள் எல்லாம் விழுந்து—எங்களுக்கு ஆபத்து எதுவும் இல்லை பின்னால் வந்த பஸ் உருண்டுவிட்டது. அந்த விபத்தில் பலருக்கு காயங்கள் ஏற்பட்டன. இரண்டு மணி நேரம் நாங்கள் இருளில் இருந்துவிட்டுப் போனோம். இத்தமாதிரி விபத்துக்களை நான் இரண்டு மூன்று தடவை பார்த்து இருக்கிறேன்; அதில் சிக்கியும் இருக்கிறேன். எனவே இப்படிப்பட்ட விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய சரியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். தமிழகத்தில்தான் சாலை விபத்துகள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு மணித் துளிகள் இருக்கின்றன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தமிழகத்தில்தான் சாலை விபத்துகள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்து இருக்கிறது. ஆகவே சாலை விபத்துகளைத் தடுப்பதற்குச் சரியான விதமுறைகளை ஏற்படுத்தி, சாலைப் போக்குவரத்தைக் கவனிக்கின்ற காவல் துறையினரும், வாகனங்களை ஒழுங்குபடுத்தக்கூடிய ஆர்.டி.ஓ.-க்களும் ஒன்று சேர்ந்து சீரான முறையிலே அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, விபத்துக்களை அறவே தடுக்கக்கூடிய முறையிலே சரியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விபத்து நடப்பதற்கான காரணங்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து அவைகளைத் தடுப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இலங்கைப் பிரச்சனை பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அகதிகளுக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் இடம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆயுதங்களோடு வரக்கூடிய போராளிகள் எத்தனை தரப்பினராக இருந்தாலும் அவர்களை அனுமதிக்க வேண்டிய அவசியமே

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

[1990 மார்ச் 23]

இல்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி 'இங்கும் ஒரு போர்க்களமாக ஆக்க நாம் விரும்பவில்லை. அந்த விஷயத்தில் நாம் கறாராக இருக்கலாம். ஆனால் அபாயங்களைக் கருதி வரக்கூடிய அகதிகளை நம்முடைய மாநிலத்திலே தான் நாம் அனுமதிக்க வேண்டுமே தவிர, மொழி தெரியாத பிற இடங்களுக்கு அவர்களை அனுப்புவது சரியா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி இப்போது இராமநாதபுரம், மண்டபம் சாலையிலே.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்று காலைப் பத்திரிகையை நம்முடைய நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் பார்த்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதில் படம் கூடப் போடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தினமலர் பத்திரிகை என்று கருதுகிறேன். அதில் ஒரு ஐந்து அல்லது ஆறு வயது மதிக்கத்தக்க சிறுவன் ஒருவன் சயனைடு பாட்டிலைக் கழுத்திலே கட்டிக் கொண்டு நிற்கின்ற படம், பக்கத்திலே இரண்டு முரட்டு இளைஞர்கள். இவர்கள் எல்லாம் ஒரிசாவிலே தண்டகாரணணியத்துக்குப் பக்கத்திலே வைக்கப்பட்டுள்ள அகதி முகாமிலே இருப்பவர்கள். ஒரு ஐந்து அல்லது ஆறு வயதுப் பையன்கூட சயனைடு விஷம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிற குழ்நிலையையும், அந்தப் பையனுக்கும், ஏ. கே. 47 போன்ற துப்பாக்கிகளைப் பயன்படுத்தப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற செய்தி வந்து இருப்பதையும் பார்க்கும்போது அவர்களை எல்லாம் அகதிகள் பட்டியலில் சேர்த்து எப்படி நாம் அனுமதிக்க முடியும் என்பதைத்தான் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய அந்தச் செய்தியை நானும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இந்த மாதிரி நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். இருந்தாலும் எந்தவிதமான ஆயுதமும் இல்லாது அகதிகளாக வருகின்ற மக்களை நாம் அரவணைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-25 மணி

அதேமாதிரியாக, இப்பொழுது இராமநாதபுரத்திலே, மண்டபத்திலே, நெடுஞ்சாலையிலே, மண்டபம் நெடுஞ்சாலையில் 18-2-1990-லே நடந்த அந்த நிகழ்ச்சியிலே போராளிகள் கூட்டு இரண்டு பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். ஒரு போலீசும், இன்னொருவரும். அது சம்பந்தமாக சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

1990 மார்ச் 23]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இதுவரையில் யாரைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்? இன்றைக்கு அவர்கள் யார் என்று தெரியாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய திறமையான காவல் துறை சிராக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்து, கண்டுபிடித்து, சரியான முறையிலே பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நம்முடைய மதுவிலக்குக் கொள்கை சம்பந்தமாகவும் இன்றைக்குப் புதிய ஒரு அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே, மதுவை கூடுமான வரையில் மக்கள் அருந்தாமல் இருப்பதற்கு நாம் என்னென்ன முறையிலே செய்ய வேண்டுமோ, பிரச்சாரத்தின் மூலமாகவோ, வேறு எந்தக் காரியத்தின் மூலமாகவோ செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், உடனடியாகச் சட்டத்தின் மூலமாக மட்டும் தடுத்துவிட முடியுமென்று நான் கருதவில்லை. அதை எப்படி நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால்—மது இன்றைக்கு மிகப் பெரிய மோசமான ஒரு விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. நாம் சாதாரணமாகப் பேருந்துகளிலே செல்லக்கூடிய நேரத்திலே கூட, அதிலே வரக்கூடியவர்களில் இரண்டு மூன்று பேர் குடித்துவிட்டு ஏதாவது ஒரு தகராறைச் செய்து வருகிறார்கள். அதிகமாக, பல்வேறு மக்களும் அதை அருந்தக் கூடிய, அந்தப் பழக்கத்தைக் கொண்டு வரக்கூடிய ஏற்பாடாகிவிடக் கூடாது என்ற கவலைதான் எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மதுவை எப்படிக் குறைக்கலாம் என்பதற்குண்டான ஆலோசனையைச் சொல்வதோடு, அது சம்பந்தமாக இன்றைக்குப் பார்த்தால், அந்த மது விலக்கைப் பொறுத்தவரையில், காவல் துறையின் மீது மக்களுக்கு ஒரு அவ நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய ஒரு காரணமே, கள்ளச் சாராயத்திற்கும், காவல் துறைக்கும் இருக்கக்கூடிய ஒரு தொடர்பு இருக்கிறதே, அதுதான் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய அவ நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. அதையெல்லாம் நீங்கள் எப்படி தடுக்க வேண்டுமோ அந்த முறையிலே தடுக்க வேண்டும். கள்ளச் சாராயத்தைத் தனி நபர்கள் தடுக்க முயன்றால் அதனால் வரக்கூடிய ஆபத்து வேறு இருக்கிறது. பத்திரிகையிலே நாம் பார்த்தோம். சென்னையிலே, அதைத் தடுக்க முயன்றதற்காக ஒருவர் ஓட ஓட விரட்டப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இந்தச் செய்தியை இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். ஆகவே, இதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக, இன்றைக்குச் சமூக வனப் பணியாளர்கள் வேலைப் பாதுகாப்புக்காக, ஊதிய உயர்வுக்காக, காலி டீடங்களை நிரப்ப வேண்டும், தங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 மார்ச் 23]

வேண்டும் என்பதற்காகவும், ஊதிய உயர்வு வேண்டுமென்பதற்காகவும் அவர்களெல்லாம் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் என்று போராடியிருக்கிறார்கள். அவர்களை, இன்றைக்கு 90 பேர்களை நம்முடைய அரசு மத்திய சிறைச்சாலையிலே அடைத்திருக்கிறார்கள், பெண்கள் உட்பட. அவர்களை யெல்லாம் விடுதலை செய்து, நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனி ஒன்று. கல்வி சம்பந்தப்பட்டமட்டிலே இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், 3, 4 கிராமங்களிலே பள்ளிக்கூடம் இல்லை. நான் கடந்த காலத்திலே நம்முடைய கல்வியமைச்சரவர்களிடத்திலே சொல்கிற காலத்திலே தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஊரிலே பள்ளிக்கூடம் வைக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட ஐனத்தொகை உள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் ஓராகிரியர் பள்ளி துவக்கப் படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். ஆகவே, 500 ஐனத் தொகைக்குக் குறைவாக 400, 450, 490 என்று இருந்தால் அந்த இடங்களிலே பள்ளிக்கூடம் வேண்டாமா? அங்கே 20, 30 பிள்ளைகள் இருப்பார்களேயானால் அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு வேண்டாமா? அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே குமரிகுளம் என்ற ஓடும் ஊர். ஏறக்குறைய 30, 40 பிள்ளைகள், முழுமையாக ஆதி திராவிடர்களுடைய, ஏழை மக்களுடைய குழந்தைகள். நான் அந்த ஊருக்குச் சென்றிருந்த காலத்திலே, யாராவது படித்து இருக்கிறார்களா என்று 5 வயதிலேயிருந்து 10 வயது வரையள்ளவர்களைக் கேட்டேன். ஒருவருமே பள்ளிக்கூடம் இல்லாததால் படிக்கவில்லை. படிக்க முடியவில்லை. காரணம், பக்கத்திலே பள்ளிக்கூடம் இல்லை.

அதே மாதிரியாக, காத்திப்பட்டி என்ற ஒரு கிராமம், ஸ்ரீரங்கராஜபுரம் என்ற ஒரு கிராமம், வடக்கு செவப்பதுர் என்ற ஒரு கிராமம். இந்த நான்கு கிராமங்களிலேயும் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் இல்லை. ஆகவே, கல்வியமைச்சரவர்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அறிவித்திருக்கின்ற 500 ஐனத்தொகை உள்ள இடங்களில் ஓராசிரியர் பள்ளி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 500 என்று இல்லாமல்,

1990 மார்ச் 23]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

400, 300 உள்ள இடங்களில் 20 பிள்ளைகள் இருந்தால் அங்கே பள்ளிக்குடம் திறக்க வேண்டும். போன ஆண்டு நீங்கள் சொன்னீர்கள் தடை செய்யப்பட்டிருப்பதாக, அந்த தடையை நீக்கி இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கின்றபடி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும், பள்ளிக்குடம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு அந்தத் தடை நீக்கப்பட்டு, 500 பள்ளிகள் வரையில்—439 கிராமங்களுக்கு, ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவு ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்கள் தனியார் ஏற்படுத்த முன்வந்து நடத்துவதாக இருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அடுத்து, வரி விதிப்பு சம்பந்தமாக, வசதியுள்ள, கட்ட சக்தியுள்ளவர்கள் பலபேர்களுக்கு இந்த பேருந்துகளுக்கு, மற்றவற்றிற்கெல்லாம் வரி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது சரியான ஏற்பாடாகும். அதே நேரத்தில் இந்த ரெடிமேட் சம்பந்தமாக வெளி மாநிலத்திலேயிருந்து ரெடிமேட் தயாரிக்கப்பட்டு இங்கே வந்து விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அது 3 சதவீதமாக இருந்தது 5 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை 3 சதவீதமாக ரெடிமேட் துணிகளுக்கு உண்டான வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

இன்னும் ஒன்றையொன்று. ஜிப்சத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு ஸ்பிக் இரசாயன உரத் தொழிற்சாலை யிலே அந்தப் பொருள்களை உரமாகக் கருதிவிற்பனை செய்கிறார்கள். அந்த உரத்தை விற்கின்ற நேரத்தில் 15 சதவீதம் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. அது

12-30 மணி உரமாக உபயோகப்படுவதன் காரணமாக 15 சதவீதம் விற்பனை வரியை நீக்கி, உரத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய ஜிப்சத்திற்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அதன்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களோடு என்னுடைய கருத்துக்களையும் இணைத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியை நான் காணிக்கையாக்கிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மார்ச் 23]

பொதுவாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து பல்வேறு கருத்துக்களை அவை உறுப்பினர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். எதிர்த் தரப்பில் இருப்பவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மக்கள் மேம்பாட்டிற்கு எதுவுமே இல்லையென்றும், மக்களுடைய நலிவுகளை நீக்கி, பொலிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வழிவகைகள் காணப்படவில்லை என்றும், சில அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு விலையை ஏற்றி இருப்பது ஏற்புடையதல்ல என்றும் கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பொருளாதார நெறிமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இன்றைக்கு இருக்கிற சமுதாய அபிவிருத்திகள், பொருளாதார நெருக்கடிகள், இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, முறையாக, கடந்த காலத்தில் செய்யப்பட்ட தவறுகளை, அதனால் உருவான பொருளாதார சிக்கல்களை எப்படியெல்லாம் நாம் சந்திக்க முடியும், வரிகொள்கைகளை வைத்து, பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வைத்து எப்படியெல்லாம் தீரமாக ஆய்வு செய்து மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு சிரமங்களைக் குறைத்து, நன்மைகளைச் செய்ய முடியும் என்பதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் இரண்டுவிதமான கருத்திற்கு இடமில்லை. அதைத்தான், பொருளாதார அடிப்படையிலும், சமுதாய அடிப்படையிலும் ஆய்வு செய்திருக்கிற நிபுணர்கள், அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு தெரிவித்திருக்கிற கருத்துக்களிலிருந்து, நம்மால் உணர முடிகிறது. 17 ஆம் தேதி நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையும், 19 ஆம் தேதி மத்திய நிதிநிலை அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிலையில், இந்த இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளும், நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் என்ன விளைவுகளை ஏற்படுத்த இருக்கின்றன, பணவீக்கத்தை இவை எந்த அளவிற்கு அதிகமாக்கும், எந்த அளவிற்கு குறைக்கும், விலையேற்றத்தை எந்த அளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தும் என்பதை எல்லாம் இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளையும் ஒப்புநோக்கித்தான் நாம் சில முடிவுகளை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், பிஸ்கல் பாலிசி என்று சொல்லக்கூடிய வரிக் கொள்கை அடிப்படையிலே பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், மானிட்டரி பாலிசியைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசுதான் அதிலே பெரும் பங்கு வகிக்கிறது என்பதை நம்மால் ஊறுக்க முடியாது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக, மத்தியில் இந்த மிக முக்கியமான, அடிப்படையான கொள்கையை முறையாக அவர்கள் கருத்தில் கொண்டு நடைபெறாத காரணத்தால் நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் மிகப் பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன என்பதை நம்மால் மறுக்க முடியாது. சில நல்ல கொள்கைகளும்

1990 மார்ச் 23] [திரு. எம். அப்துல் வத்தீப்]

கடந்த காலத்தில் அரசியல் காரணமாக பயன்படுத்திய காரணத்தால் கடந்த 10 ஆண்டுக்காலத்தில், அதுவும் குறிப்பாக கடந்த 6 ஆண்டுக்காலத்தில் இந்தியாவில் மிகப் பெரிய பொருளாதார நெருக்கடி, பணவீக்கம், விலையேற்றம், நம் முடைய அன்னிய செலாவணி இருப்பில் மிகப்பெரிய சிக்கல்கள், இவைகள் எல்லாம் உருவாகின என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

12-35 மணி

நம்முடைய சேமநலத் திட்டங்களும், ஒட்டு மொத்தமான, பொருளாதார ஆரோக்கியமும், ஒப்பு நோக்கப்பட்டுத்தான் நம்முடைய வரிக் கொள்கைகளும், நம்முடைய நிதி நிலைக் கொள்கைகளும் வகுக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, சில கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதால், சிலருக்கு திருப்தி ஏற்படும் என்பதற்காக ஒட்டுமொத்தமாக சமுதாயத்தினுடைய நன்மையை நாம் மறுத்துவிட முடியாது, மறந்துவிட முடியாது.

ஒரு நல்ல கொள்கையின், தேசியக் கொள்கையின், தேசிய மயமாக்குகின்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே வங்கிகள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே தேசியமயமாக்கப்பட்டன. அதை நாமும் ஆதரித்தோம். ஆனால் அந்த வங்கிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டது எவ்வளவு தூரம் வேறு காரணங்களுக்காக, பொருளாதார நிதிக் காரணங்களுக்காக அல்லாமல், வேறு காரணங்களுக்காக அந்த வங்கிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன, அதனால் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏன் என்றால், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற விளைவுகளால் இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு மனிதனும் இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறான். நாம் லோன் மேளாக்களை நடத்தினோம். அந்த லோன் மேளாக்களை நடத்தியதைப் பற்றி கேட்டபோது, ஏதோ ஒரு மிகப் பெரிய சமூக சமுதாயப் புரட்சியை நடத்துவதற்கு அது தேவை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது எந்த அடிப்படையிலே செய்யப்பட்டது என்ற கேள்வியைக் கேட்டால், அதிலே பொருளாதார அடிப்படையும் இல்லை, நிதிநிலைக் கொள்கையும் இல்லை. எப்படி பொருளாதாரத்தை செம்மையாக வைத்து விலையேற்றத்தை கட்டுப்படுத்தி, பணவீக்கத்தைத் தடுத்து இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுடைய பொருளாதார சிக்கல்களை அதிகமாகாமல், அவைகளைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கங்கள் எல்லாம் இல்லாமல், கடந்த காலத்திலே மத்தியிலே ஆண்டவர்கள் லோன் மேளாக்களை நடத்தினார்கள். இந்த லோன் மேளாக்களை அவர்கள் நடத்திய காரணத்தாலே, இன்றைக்கு நம்முடைய நாடே கூட ஏதாவது ஒரு

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மார்ச் 23]

மேளாவிலே, இன்டர்நேஷனல் மேளாவிலே விலை கூடக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு நம்முடைய நிலை மாறி இருக்கிறது. இங்கே ஒரு மிகப் பெரிய பொருளாதார பாதிப்புகளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்து ஒரு நாட்டினுடைய அரசாட்சியை இன்றைக்கு புதிதாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு இருப்பவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேமாதிரியாக கடந்த பல ஆண்டுகளாக நம்முடைய நாட்டில் 'பிஸ்கல் பாலிசி' என்ற அடிப்படையில், வரிக் கொள்கை என்பது வகுக்கப்படவில்லை. மத்தியிலே இருந்தவர்கள் 'சவுன்ட் மானிடரி பாலிசி' என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள், அவர்களுடைய கொள்கைகளை வகுக்கவில்லை. அதனால் நாட்டிலே ஏற்பட்ட மிகப் பாரதூரமான தீய விளைவுகள் இன்றைக்கு மக்களைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையில்தான் இந்த ஆட்சியும் இன்றைக்கு மாநிலத்தில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, மத்தியில் இருப்பவர்களும் இன்றைக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான், நாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஒப்பு நோக்கவேண்டும். இன்றைக்கு என்ன சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன, எப்படிப்பட்ட ஒரு 'லெகசி' என்று சொல்லக்கூடிய கடந்தகால அரசாங்கத்தினுடைய தீய விளைவுகளை ஒட்டு மொத்தமாக பெற்றிருக்கக்கூடிய இந்த ஆட்சி, எப்படியும், இந்தச் சிக்கல்களை தீர்க்கவேண்டும் என்பதற்காக பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அரசு தீமைகளை அகற்றி, அதற்குப் பிறகு நன்மைகளை உருவாக்க வேண்டும். தீய விளைவுகளை அகற்றி, அதற்குப் பிறகு பொருளாதார நல்விளைவுகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், இரண்டையும் ஒப்பு நோக்கி ஒரு யதார்த்த நிலையிலே இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையை சமாளிக்கும் வகையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. நான் அரசியல் காரணங்களுக்கு உள்ளே போக விரும்பவில்லை. ஏன் என்றால், இப்போது நேரம் இல்லை. குறுக்கீடுகளை நான் இப்போது ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நேரம் இல்லை. ஒட்டு மொத்தமான பொருளாதாரக் கொள்கையைச் சொல்கிறேன். நம்மிடத்திலே சில பழக்கங்கள் வளரவேண்டும். எந்த ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையாக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தினுடைய எந்த அறிக்கையாக இருந்தாலும், அதை ஒரேயிடத்திலேயிருந்து, நாங்கள் இங்கே வந்திருப்பது எதிர்ப்பதற்காகத்தான், அந்தக் காரியத்தை முழுவதுமாகச் செய்வோம் என்றும் செய்யக்கூடாது, அதே நேரத்தில், தவறுகள் இருந்தால், ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளோடு சுட்டிக்காட்டவும் தவறக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் பார்க்கும்போது,

1990 மார்ச் 23]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

எதிர் வரிசையிலே பேசிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே இருக்கிற நல்ல அம்சங்களை பாராட்டத் தவறிவிட்டது நம்முடைய நாட்டுக்கு ஏற்பட இருக்கிற நல் விளைவுகளைப் பற்றி கவலைப் படாமல், ஒரு குறுகிய நோக்கிலே கிடைக்க வேண்டிய நல் விளைவுகளைப் பற்றித்தான் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே அன்றைக்கு லோன் மேளாக்களை நடத்தியதால் எவ்வளவு பணம் புழக்கத்திற்கு வந்தது? அதற்கு ஏதாவது ஒரு அடிப்படை இருந்ததா? வாங்குகின்ற கடனையெல்லாம் திருப்பித் தர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற எண்ணத்தில் தான் அவ்வளவு பேரும் வாங்கினார்கள். கோடானு கோடி ரூபாய் செலாவணியில் இருந்தது. பொருள் உற்பத்தியும் இல்லை, ஒரு உழைப்பும் இல்லை. பொருளாதார ஏற்றமும் இல்லை. ஆனால் பணம் மட்டும் புழக்கத்திற்கு வந்தது. அந்தக் காரணத்தினாலே இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம், அவர்களே ஒப்புக் கொண்டு சொன்னார்கள் பாராளுமன்றத்திலே, ஒரு ரூபாயினுடைய மதிப்பு 1960-லே 100 காசுகள். ஆனால் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை விட்டுப் போகிற அந்தக் காலக் கட்டத்தில் பத்து பைசாதான். அந்த 100 பைசாவுக்கு இருக்கக் கூடிய மதிப்பு பத்து பைசாதான்.

12-40 மணி

இந்தச் சூழ்நிலையை வைத்துக் கொண்டு இந்த பட் ஜெட்டை நீங்கள் ஒப்பிட்டு பாருங்கள். அப்படி ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அதனுடைய நல்ல அம்சங்கள் எல்லாம் உங்களுடைய கண்களுக்குத் தெரியும். அதிலே திரைகள் பட்டிருக்கின்றன, தனித்தனி திரைகள். அந்தத் திரைகளை எல்லாம் அகற்றி விட்டு பார்த்தால் அதிலே இருக்கிற ஒளிக் கீற்றுகள் உங்களுடைய பார்வையில் படும். பார்வையில் பட்டால் கருத்துக்களிலே ஒளி மயம் ஏற்படும் என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொருளாதார விளைவுகள் the economic imperatives and, at the same time, the realities prevalent in the economy என்ற அடிப்படையில் பார்க்கும்போது you must strike a balance between the social imperatives and the economic imperatives.

அதிலே சோஷியல் ஜஸ்டைஸ் என்று பார்க்கக் கூடிய சூழ்நிலை நமக்கு இருக்கிறது. பொருளாதார அடிப்படையிலே நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்போது சமூக நீதியை நாட்டிலே நிலவ விட வேண்டும். சில பேர் சிலவற்றைப் பெற முடியும். ஆனால் பல பேர் பலவற்றைப் பெற முடியாது

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மார்ச் 23]

என்ற ஒரு சமுதாய அமைப்பிலே நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எனவே பல பேர்கள் பலகீனமாக இருக்கிற இந்த நாட்டிலே அரசாங்கம், அதிகாரத்தை வைத்திருக்கிற அரசாங்கம், பொருளாதாரத்திலே—பொருளாதார ரிசொர்சஸ்களை திருப்பி விடக் கூடிய பொறுப்பிலே இருக்கிற அரசாங்கம் சிலவற்றை சிலர் இடத்திலேயிருந்து பெற்று அதனைப் பலருக்கு பயன்படுத்துகின்ற ஒரு மகத்தான பொறுப்பிலே இருக்கும் போது, அந்த சோஷியல் ஜஸ்டைஸ்—சமூக நீதியை நிலை நாட்டுவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகப் பெரிய சிந்தனைக்குப் பிறகு, பொருளாதார நிபுணர்களுடைய ஆலோசனைகளுக்குப் பிறகு, அவர்களுக்கே உரிய நுணுக்கமான அந்த அறிவாற்றலின் அடிப்படையிலே நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள், என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றை நான் சொல்லுகிறேன். அரிசி விலை ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அது பார்ப்பதற்கு கேட்பதற்கு காரணம் என்னவென்றால் வெளியிலே மக்கள் சிந்திக்க வேண்டும், அரிசி விலையை அரசு ஏற்றி விட்டது என்று, அதற்காகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதிலே ஏற்படுகிற நல்ல விளைவுகள் பொருளாதார விளைவுகள் யாரைப் போய்ச் சேரும் என்பதைப் பற்றித்தான் நாம் சிந்தித்து பார்க்கமற்ற திருக்கிறோம்.

குறிப்பாக நாம் சொல்லப்போனால் 'commodities of mass consumption' என்று இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே வசதி உள்ளவர்களிடத்திலிருந்து அதிகமாகப் பெறவேண்டும். அதற்கும் இதிலே வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே மிக முக்கியமாக 'commodity of mass consumption' என்ற வகையில் எல்லா வீடுகளிலும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் தேவைப் படுகிற ஒரு பொருள் எது என்றால் அரிசி. அரிசியோடு வேறு சில பொருள்களும் இருக்கின்றன. அரிசி மட்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த அரிசி போன்ற பொருள்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட விலை ஏற்றத்தினால் விலைவாசி எவ்வளவு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை பொருளாதார நிபுணர்களால்தான், பொருளாதார மாணவர்களால்தான் உணர முடியும். இந்த விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவது சமுதாயத்திற்கு மிக இன்றியமையாதது. ஏனென்றால் பணவீக்கம் எற்படும்போது அந்த வேகத்தினுடைய மிகப் பெரிய இடமாக இந்த 'mass consumption' தேக்கிக் கொள்கிறது. எனவே அந்த இடத்திலிருந்து பொங்கிக்கொண்டு இருக்கிற—பணவீக்கம் பொங்கிக் கொண்டிருக்கிற அந்த இடத்திலிருந்து on a wider base என்று அரிசி மேலே போடுவதாலே on a wider base

1990 மார்ச் 23]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

ஒரு விரிவான வளாகத்திற்குள் அந்த விளைவுகள் ஏற்பட்டு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிற விலை ஏற்றத்தைத்—தடுப்பதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படி நினைக்கிறார்கள்—நீங்கள் எப்படி நினைக்கிறீர்களோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அதிலே மிகப் பெரிய பொருளாதார சிந்தனை ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் உணர்ந்து பார்க்க முடிகிறது.

12-45 மணி

நான் ஒரு பொருளாதார மாணவன் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன், இங்கே The commodities of mass consumption அதிலே ஓரளவிற்குப் புழங்குகிற பணத்தை ஓரளவிற்கு திருப்பிவிட்டால், பொருளாதாரத்தினுடைய ஆரோக்கியம் காப்பாற்றப்படும் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

That is an accepted fact, accepted norms, so for the Public Finance is concerned—sound Public Finance, I mean.

திரு. எஸ். டி. உம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே இன்றைக்கு அரிசியினுடைய விலை யேற்றத்தை வரவேற்கிற அளவிற்குப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி என்று சொன்னால், ஏழை மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற அந்த ரேசன் அரிசிக்கு சப்பிடி கொடுப்பது தவறு என்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்களா? பணக்காரர்களுக்கு சப்பிடி கொடுப்பதை வேண்டுமானால் நிறுத்தலாம். ஏழை மக்களுக்கு வழங்குகின்ற அந்த ரேஷன் அரிசியினுடைய சப்பிடியை நிறுத்தவேண்டும் என்பது அவருடைய எண்ணமா என்பதை அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அதைத்தான் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தேன். அதை உறுதிப்படுத்துகிறார் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள். நான் இதை நீங்கள் சொல்கிற கருத்தோட்டத்திலே அணுகவில்லை. நீங்கள் சொல்வது அரசியல். இப்போது என்னிடத்திலிருந்து ஒரு பதிலை எதிர்பார்க்கிறீர்கள். அது அரிசி விலையை ஏற்றவேண்டும் என்று லத்தீப் சொன்னார் என்று.....

திரு. பி. வி. இராஜேந்திரன் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேசன். மாண்புமிகு இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் (லத்தீப்) பிரிவினுடைய தலவைர் அவர்கள் மக்கள் அதிகமாக உப

[திரு. பி. வி. ஜேராஜேந்திரன்] [1990 மார்ச் 23]

யோகப்படுத்துகிற பொருள் மீது விலையேற்றம் செய்வது இன்பிளேசனை மறைமுகமாகக் குறைக்கும் என்ற வகையிலே சொல்கிறார்கள். மேலும் ஒரு எட்டணாவோ, அல்லது ஒரு ரூபாயையோ அரசு ஏற்றினாலும்கூட, அதற்கும் தங்களுடைய ஆதரவு கிடைக்குமா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : எதற்கும் ஒரு எல்லை இருக்கிறது. எல்லையோடு செய்வதை நிறுத்தவும் கூடாது, எல்லையை மீறவும் கூடாது. என்னுடைய வாதம் என்ன வென்றால், இன்று இருக்கிற சூழ்நிலையில், விலைவாசிகள் இருக்கிற சூழ்நிலையில், ஆன்றைக்கு a commodity of mass consumption has been fetched so that inflationary forces are kept within limits. அதுதான் என்னுடைய பாயின்ட், ஆகையினாலே நீங்கள் விலையேற்றத்தை ஆதரிக்கிறீர்களா என்று சொன்னால்—என்னைக் கேட்டால், நீங்கள் சும்மாவே கொடுங்கள், நான் அதை ஆதரிக்கிறேன். எனக்கு அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் எந்த ஒரு டிரான்சாக்ஷனாக இருந்தாலும், பொருளாதாரத்தைச் சமீபமையாக வைத்து, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். நான் கேட்கிறேன். அரிசி விலையைக் குறைத்துவிடுங்கள். மற்ற விலைகள் எல்லாம் ஏறிப்போனால் அதைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட மாட்டீர்களா? நான் சொல்வது அரிசி விலையிலிருந்து எல்லா விலையையும் குறைத்துப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு சமநிலை ஏற்பட்டால், பொதுமக்களுக்கு அதனால் மிக maximum benefit. That is one of the accepted facts. That taxpayers must get the maximum benefit from the fiscal measures, taxation measures and the monetary schemes formulated by the Central Government. அதுதான் என்னுடைய வாதம், இப்போது நான் சொல்வது, இந்த அரிசி விலையை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏற்றுவதை நான் இந்த பட்ஜெட்டிலே மிகவும் அதிகமாகப் பாராட்டுகிறேன். ஏன் என்றால், அரசியல் விளைவுகளைப் பற்றி எல்லாம் கவலைப்படாமல் அரிசி விலை ஏறிவிட்டது, அரிசி விலை ஏறிவிட்டது, அரிசி விலையை ஏற்றி விட்டார்கள் என்று மற்றவர்கள் எல்லாம் சொல்வார்களே என்பதைப்பற்றி எல்லாம் கவலைப்படாமல், பொருளாதாரத்திலே மிக அதிகமான நன்மை மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும், அதுதான் என்னுடைய நோக்கம், அரசியலிலே ஏதாவது தொய்வு ஏற்பட்டுவிட்டால் அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை என்ற தூர நோக்கோடு, முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைச் செய்திருக்கிறார்களே, அதைத்தான் இந்த பட்ஜெட்டிலே மிகவும் அதிகமாகப் பாராட்டுகிற ஒரு அம்சமாக நான் கருதுகிறேன். எனவே இன்றைக்கு

1990 மார்ச் 23]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

இந்த பட்ஜெட் என்பது, யதார்த்த நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதிலே எனக்கு எந்தவிதமான அபிப்பிராயபேதமும் இல்லை என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்திலே சில நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, நிர்வாகத் துறைகள் கடைப்பிடிக்கின்ற சில நெறிமுறைகளின் அடிப்படையிலே ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களைச் சமாளிக்கும் வகையில் சில நிர்வாக நடைமுறைகளை மாற்றி அமைத்திருப்பது, சீர்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. அது மக்களுடைய விருப்பத்தின் அடிப்படையை மையமாக வைத்து செய்யப்பட்டு இருப்பது இன்னும் வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. உதாரணமாக ஒருமுனை விற்பனை வரி, அது பல நாட்களாக இருந்துவருகிற ஒரு கோரிக்கையாகும். முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் மனமுவந்து அதனால் என்ன பாதிப்புகள் அரசுக்கு ஏற்படும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் ஆய்வு செய்து, வியாபாரிகளுக்கு, அதுவும் குறிப்பாக இந்த இன்டைரக்ட் டாக்சிலே ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். டைரக்ட் டாக்சிலே எப்படியாவது இருக்கலாம்.

12-50 மணி

திரு. வி. கே. கின்னையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் கூறும்போது அரிசி விலை ஏற்றத்தை அவர் எதிர்த்துப் பேசுகிறார். அவரோடு தோழமையாக இருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முழுமையாக எதிர்க்கிறது. சட்டமன்றத்திலே பேசிய அனைத்துக் கட்சிகளும் இதை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிற சாரணத்தால், ஒருவேளை, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அரிசி விலையைக் குறைக்கலாம் என்ற எண்ணம்கூட ஏற்பட்டு இருந்தாலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அப்படி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அரிசி விலை ஏற்றத்தைக் குறைக்கும்போது அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்வாரா மாட்டாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : இந்த அரிசி விலை உயர்வை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஆதரித்துப் பேசுகிறார், அவர்களோடு தோழமையாக இருக்கிற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்த்துப் பேசுகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, அவர்கள் தோழமை கொண்டிருக்கிறார்களே, அந்தத் தோழமையில் இதுவரையிலே யார் என்ன செய்தாலும் ஆமாம் போடக்கூடிய தோழமை அவருடைய தோழமை. அப்படித்தான் மற்ற தோழமைகள் எல்லாம் இருக்க வேண்டு

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1990 மார்ச் 23]

மென்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் சுயேச்சையாக முடிவெடுக்கக் கூடிய கட்சி. கொள்கைக்குக் கொள்கை, பிரச்னை அடிப்படையில் முடிவெடுத்தல் என்ற முறையில், பிரச்னை அடிப்படையில், நாங்கள் அணுகுகிறோம் அப்படித்தான் எங்களுடைய தோழமை. ஏனென்றால், ஒரு கட்சிக்குள்ளேயே ஜனநாயகம் இல்லாமல், கட்சிக்கே தேர்தல் நடத்தாத கட்சியை வைத்திருப்பவர்களுக்கு உள் கட்சி ஜனநாயகம், கட்சிக்குக் கட்சி இருக்கக்கூடிய உறவுகளைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய நியாயம் இல்லை. எனவேதான், அவர்கள் இனிமேலாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நிச்சயமாக, எங்களுடைய தோழமை பிரச்னை அடிப்படையிலே முடிவெடுக்கக்கூடிய தோழமை என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டீட்டர் க. பொன்முடி என்ஐஐ தேய்வசிகாமணி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இலவசமாக நாங்கள் அரிசி வழங்குகிறபொழுது எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற நண்பர்கள் இவையெல்லாம் 'பாப்புலிஸ்ட்' மெஷர்ஸ் என்று எதிர்த்தார்கள். இப்பொழுது அரிசியின் விலையை ஒரு சிறிது ஏற்றியபொழுது, அதையெல்லாம் கூடாது என்கிறார்கள். ஒரு அரசு ஏழைகளுக்கு இலவசமாக அரிசி கொடுக்கிறபொழுது, அந்த மக்களுடைய நலனைக் கருதி கொடுக்கிறது. அதேநேரத்திலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஏறி வருகின்ற விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற நோக்கத்தோடுதான் ஒரு சிறிய அளவு அரிசி விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தாரே தவிர, எந்தவிதமான முரண்பாடும் இதில் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் அரசியல் கருத்தோடு இந்தப்பிரச்சினையை அணுகுகிறார். நான் அங்கே போகவில்லை. அதைத் தான் நான் முன் ஜாக்கிரதையாகச் சொன்னேன். நான் ஒரு பொருளாதார மாணவன் என்ற முறையிலே பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அதிலே மாறுபாடான கருத்துக்கள் இருக்கலாம். உங்களுக்கு மாறுபாடான கருத்துக்கள் இருக்கலாம். ஏன், முதல் அமைச்சருக்கே என்னுடைய கருத்திலே மாறுபாடு இருக்கலாம். அது அவருடைய உரிமை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய பேச்சிலே குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஏனென்றால்

1990 மார்ச் 23]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

இந்த நேரமும் அவருக்குச் சரியான நேரம் இல்லை. அவர் பேசுகின்ற பொருளாதாரம் சுத்தமாக எனக்குப் புரியவில்லை. அவரிடத்திலே தனியாகப் பாடம் கேட்கலாம் என்று இருக்கிறேன். அவர் ஒரு புதிய பொருளாதார தத்துவத்தைச் சொல்கிறார். ஆனால், நான் சொல்ல விரும்புவது மாண்புமிகு திரு. வீரையன் முஸ்லீம் லீக்கோடு இப்பொழுது புதிய உறவு வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார். அது எப்படி உருவாகி இருந்தாலும் எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால், முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய தோழமைக் கட்சி என்று அவர் ஏற்றுக்கொண்டதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், என்னுடைய தோழமையில் ஏதோ குறை கண்டது போலவும், தேர்தலே நடத்தவில்லையென்ற கவலை ஏற்பட்டதைப்போல அவர் தெரிவித்தது சரியானது அல்ல. அவர் சொல்வதற்கு நான் பதில் சொல்வதாக இருந்தால், தோழமையோடு இருந்துகொண்டு, வேலை நிறுத்தத்தையும் நடத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டாம், தோழமையாக இருந்தால், தோழமையாகவே இருங்கள். தோழமைக்கும் பாதகம் செய்ய வேண்டாம், அதற்காக இரும்புத் திரை நிலை வேண்டாம்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்டதை நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தவறாக, அவையை திசை திருப்பக் கூடிய முறையிலே, பயன்படுத்தக் கூடாது என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தோழமை என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எங்களுக்கும் தான். அந்தமுறையிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு தோழமையாக இருக்கிற கட்சி அதை ஆதரிக்கிறது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு, தோழமையாக இருக்கிற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று அருமை நண்பர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்குத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் எங்களுக்கும் உள்ள தோழமை எப்படிப்பட்ட தோழமை என்பதைக் குறிப்பிட்டேனேதவிர, முஸ்லீம் லீக்குக்கும் எங்களுக்கும் என்றைக்கும் தோழமை இருந்தது இல்லை. இன்றைக்கும் அந்தத் தோழமை என்ற உறவிலே அவர்கள் இல்லை. அவர்களுடைய நிலை வேறு; எங்களுடைய நிலை வேறு; அதைத் தவறாக, அவையை திசை திருப்ப, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : பாய்ன்ட் ஆப் கிளாரிபி கேஷன். மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபொழுது இலவச அரிசி வழங்குகிற பொழுது, எதிர் முகாமிலே இருக்கிறவர்கள் கேலி பேசினார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு, இலவச அரிசி, வழங்குவதிலே ஆட்சேபணை கிடையாது. 200 ரூபாய்க்குக்

[திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்] [1990 மார்ச் 23]

கீழே வருமானம் வருகிறவர்களுக்கு என்று முதலிலே வழங்கினீர்கள். அதன் பிறகு 300 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு என்று சொன்னீர்கள். அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்கள் என்று வழங்கிய காரணத்தாலேதான் அத்தனை பேர்களுக்கும் இலவச அரிசி வழங்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல.

12-55 பணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விஷயங்களை இவ்வளவு சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாதவர் என்று நான் எண்ணவில்லை. 200 ரூபாய் என்று என்றைக்கும் இலவச அரிசி வழங்க வருமானம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்தே 300 ரூபாய் என்றுதான் இருக்கிறது. இதை அவர்கள் தெளிவு பெறுவதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மாண்புமிகு திரு. வீரையன் அவர்களும் சில கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்வேன். குட்டை குழம்பும்; குழம்பிய குட்டையில் மீன் பிடிக்கலாம் என்ற வாய்ப்பை நான் யாருக்கும் அளிக்கத் தயாராக இல்லை. எனவே, என்னைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோடான எங்களுடைய தோழமை அறுதியானது, உறுதியானது. நிலையானது அது உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலே அமைந்தது. அவர்களோடு யார் தோழமையாக இருந்தாலும் அவர்களையும் நாங்கள் தோழமையாகத்தான் கருதுவோம் என்ற அடிப்படையில் நான் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுகிறேன் என்பதைத் தவிர வேறு எந்த விளக்கமும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். அதை டாக்டர் கலைஞர் ஏற்றுக் கொள்கிறாரா, அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறதா அல்லது வேறு யாராவது ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்பது முக்கியம் அல்ல. எந்த அடிப்படையிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நாங்கள் அணுகுகிறோம் என்பதுதான் முக்கியமானது. அதில் கலைஞர் மாறுபடலாம். அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. நான் சுதந்திரமாக கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். இதிலே அரசியல் இல்லை. பொருளாதாரத்தை மையமாக வைத்து, நாட்டு மக்களுடைய, எல்லாத் தரப்பு மக்களுடைய நன்மைகளை அடிப்படையாக வைத்து நான் கருத்துக்களைச் சொல்கிறேனே தவிர.....

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தப் பொருளாதாரத் தத்துவத்திற்காக திரு. லத்தீப் அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் செலவிட்டிருக்கத் தேவையில்லை. வாங்கும் சக்தியை ஓரளவு உயர்த்திக் கொண்டே போனால் ஏறுகிற விலைவாசியைப் பற்றி கவலைப்படத் தேவையில்லை. இதுதான் சுருக்கமான பொருளாதாரம்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அதனால்தான் நான் சொன்னேன். நாங்கள் பொருளாதார மாணவர்கள். எங்களை விட மையமான, நுணுக்கமான பொருளாதாரத்தை அறிந்தவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அந்த நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதனால்தான் நாங்கள் இதை ஆதரிக்கிறோம். இருந்தாலும், எவ்வளவு விளக்கம் தந்தாலும் சில பேர்களுக்கு படிக்கவில்லை என்ற காரணத்தாலே தான் சொல்கிறேன். நான் ஒரு ஆசிரியராகவும் இருந்திருக்கிறேன். அந்தக் குறையும் என்னிடம் உண்டு. மாண்புமிகு பேராளியர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். விளக்கம் சொல்லுகிற ஒரு 'டென்டன்சி'—Tendency to elaborate and explain இருக்கிறது. ஆகவே, இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்தப் பிணாமி நிலங்களை எல்லாம்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விரைவில் முடித்து விடலாம் என்று கருதுகிறேன். வர, வர இங்கே அவையில் இருக்கிறவர்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துகொண்டே இருக்கிறது. (கிரிப்பு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : கொஞ்சம் நேரம் அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிணாமி நிலங்களை ஒழிப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை நிர்ணயித்து, சட்டம் கொண்டுவந்து ஒழிப்போம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்தப் பஸ் நேஷனலைசேஷன் — படிப்படியாக பஸ்கள் அரசுடைமையாக்கப்படும், 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் மாநிலம் முழுவதும் அரசுடைமையாக்கப்பட்டுவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிற கருத்தை நான் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்கையை நான் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவன்தான்.

அதே நேரத்தில் தனியார் துறைகளிலே இருக்கக் கூடிய, ஒழுக்கம், இலாபம் ஈட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம், குறைந்த நஷ்டம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற கருத்துக்கள் இந்த அரசுத் துறையிலே இருந்தாலொழிய இதனுடைய முழுப் பயனும் சமு

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 மார்ச் 23]

தாயத்திற்குக் கிடைக்காது என்பதை மட்டும் இந்தத் துறையில் ஓரளவு ஈடுபட்டவன் என்ற முறையிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறையிலே எவ்வளவோ விரையங்கள் ஏற்படுகின்றன. கேள்வி கேட்க ஆள் இல்லை. அதைக் கட்டுப்படுத்த ஆள் இல்லை. அரசுடைமை ஆகிவிட்டது என்று சொன்னாலே எல்லோருக்கும் அது சொந்தம் என்ற நிலையிலே நிர்வாக நெறிமுறைகள் இல்லாமல், கடிவாளம் இல்லாத குதிரை போல போவது நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. ஆகவே, அரசுடைமைக் கொள்கையை ஆதரிக்கின்ற அதே நேரத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரையும் இந்த அரசையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதிலே எவ்வளவுக்கு அதிகமான ஒழுக்கம் வருமோ, அங் வளவுக்கு அதிகமான, சமுதாயம் எதிர்பார்க்கிற லாபம், சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்கும். அந்த அளவுக்கு அரசு இதனுடைய நடைமுறைகளை மேற் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் சில மணித்துளிகள் நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியும் சொல்லவேண்டும். (குறுக்கீடு) குறிப்பாக, சென்னையிலே நாங்கள் வந்து மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் எங்களுக்கு அணை கட்டித் தாருங்கள் என்று எல்லாம் சொல்லவில்லை. அந்தமாதிரியான கோரிக்கைகள் எல்லாம் இல்லை. எங்களுக்கு வேண்டியது 'சிவிக் அமெனிட்டீஸ்' ரொம்பத் தெருக்களிலே இரவு நேரத்திலே போனால், ஏதோ இருள் நகரத்திற்கு வந்து விட்டோமோ என்ற நிலை. அதுமட்டுமல்லாமல், என்னுடைய தொகுதியிலே கடந்த 10 நாட்களாக ஜோதியம்மாள் நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்கும், காக்ஸ் நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய போராட்டமே நடந்து வருகிறது. இரண்டு பேருக்கும் இடையிலே கூவம் நதி இருக்கிறது. எல்லா லைட்டுகளும் உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தது ஒன்றிரண்டு தான். அதைக் கூட உடைத்து விட்டார்கள். அவர்கள் ஆற்றை நீந்தி வருகிறார்கள். எப்படித்தான் நீந்துகிறார்களோ, எனக்குத் தெரியாது, அந்தத் தண்ணீரிலே. கொலை, கொள்ளை என்ற அளவுக்கு, கத்திக்குத்துகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தொகுதி முழுவதும் இன்றைக்கு விளக்குகள் இல்லை. சாக்கடைகள் சரியாக ஓடவில்லை. ஆங்காங்கே அடைப்புகள். அதே நேரத்தில் இப்போது கோடைக் காலம் வருகிறது. இந்தக்

கோடைக் காலத்தை உத்தேசித்து நாங்கள் எல்லாம், சென்னையிலே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தெரு வீதியிலே நடமாடவேண்டும் என்று சொன்னால், தயவு செய்து இந்த அரசு ஏதாவது துரித நடவடிக்கை, 'மிஸ்ட்டரி ஆக்ஷன்' மாதிரி ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்து அங்கே குடிதண்ணீர் கொடுப்பதற்கு வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட ஓராண்டில், நாங்கள் வைத்த மிக முக்கியமான கோரிக்கைகள்—'காயிதே மில்லத்' அவர்களுடைய பெயராலே ஒரு மாவட்டம் அமைக்கப்படும் என்று கடந்த காலத்தில் இருந்தவர்கள் வாக்குறுதி செய்து கொடுத்து இருந்தார்கள். வாக்குதான் உறுதியாக இருந்தது. ஆனால் செயல் உறுதியாகவே இல்லை. இந்த அரசு வந்தது. நாங்கள் கேட்காமலேயே அந்தப் பெருந்தகைக்கு, எல்லா மக்களாலும் பாராட்டப்படுகிற அந்தப் பெருந்தகைக்கு, அவருடைய பெயராலே ஒரு மாவட்டம் அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். நாங்களும், இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள், எங்களுடைய தலைவர் அவர், எனவே, அவருக்கும் இந்த நாட்டிலே இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பெரு நோக்கோடுதான் இந்த அரசு கெய்திருக்கிறது. ஆனால், சில பேர் அதைக் கொச்சைப்படுத்தும் வகையிலே ஊர்வலங்கள் நடத்துவது, உலா வருவது, கோஷங்கள் எழுப்புவது, அந்தப் பெருமனாரைப் பற்றி நாம் யாரும் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு நாராசமான நச்சுக் கருத்துக்களை வெளியிடுவது எந்த அளவிற்கு ஏற்படையது என்பதை நாங்கள் இந்த அரசிற்கு அல்ல, இந்த சமுதாயத்திற்கு ஒரு கேள்வியாக வைக்க விரும்புகிறோம்.

சமுதாயத்திலே சாத்வீகம் வளரவேண்டும் என்றால், 'காயிதே மில்லத்' போன்ற பெரும் தலைவரை இந்த மாதிரியான ஒரு கொச்சைப்படுத்துகின்ற முறையிலே பேசக் கூடாது என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, சிறுபான்மைக் குழுவை நியமிக்க வேண்டும் என்று நாம் கேட்டோம். கடந்த ஆண்டு கேட்டோம். ந்த ஆண்டு செய்து முடித்துவிட்டார். அதை நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே சேர்த்துவிட்டார். ஒருவரலாறு தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு குழுவை நியமித்து விட்டார் என்பது முக்கியமானது அல்ல. இதுவரையில் இல்லாத ஒரு வரலாறு, ஒரு வரலாற்றைப் படைத்து இருக்கிறார்கள், வரலாற்று நாயகராக இருக்கும் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அது மட்டுமல்லாமல், 'ஹஜ்ஹவுஸ்' வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டோம். அதையும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடுத்தார்கள் என்பதற்காக அல்ல. அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன் என்பதல்ல. எங்களைப் பொறுத்தவரையில்,

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மார்ச் 23]

டாக்டர் கலைஞரைப் பாராட்டுவதற்குக் காரணம், ஆட்சியில் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், சமுதாயத்தை, சிறுபான்மை சமுதாயத்தைப் புரிந்துகொள்கிற நல்ல உணர்வு அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அந்த நல்ல உணர்வுக்காகத் தான் அவர் எதைச் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், ஒரு சிறுபான்மைச் சமுதாயம், அதற்கும் இந்த நாட்டிலே அவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்கேற்ப வாழ உரிமையுண்டு என்பதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியிலே இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா போன்ற மாமேதைகள் உணர்த்திய அந்த உணர்வுகளைப் போற்றும் வகையில் இன்றைக்கு நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறாரே, அதைத்தான் நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அவர் ஆட்சியில் இல்லாவிட்டாலும் அவர் அனுபவிக்கிற துன்பங்களை நாம் அனுபவித்தாலும், அவர் சென்ற சிறைகளுக்கு நாம் சென்றாலும் எத்தகைய கொடுமைகளுக்கு எங்களை ஆளாக்கிக் கொண்டாலும் டாக்டர் கலைஞர் தான் ஆளவேண்டும் என்று நாம் சொல்வதற்குக் காரணம், அதை ஏதோ ஒரு அரசியல் என்று நீங்கள் தயவு செய்து கருதவேண்டாம். இதிலே அடங்கியிருக்கிற மகத்தான தத்துவத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் நான் அவர்களுக்கு, இப்போது நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிற இன்றைக்கு அவர்களுக்கு முறையாக, நான் சார்ந்துள்ள இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கின் சார்பாகவும், அனைத்து சிறுபான்மை மக்கள் சார்பாகவும், அனைத்து மொழிவாரி சிறுபான்மை, வட்டார வழி சிறுபான்மை, மார்க்கவழி சிறுபான்மை எல்லா சிறுபான்மை மக்களுடைய சார்பாகவும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய இந்த ஆட்சிக்கும் நான் நெஞ்சார்ந்த நன்றியை காணிக்கையாக்கிக் கொள்கிறேன்.

13-05 மணி

கடைசியாக ஒரு கருத்தை நான் சொல்லாமல் போனால் நான் உண்மையை மறைத்துப் பேசுகிறேன் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாவேன். டாக்டர் கலைஞர் உடனே புரிந்து கொண்டார், நான் என்ன சொல்லப்போகிறேன் என்று. இவ்வளவு நல்லடடியாக இருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எங்களுக்கு பிடிக்காத ஒரு அம்சமும் இருக்கிறது. அதுதான் மலிவு விலையிலே மது கொடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொன்னது. இங்கே பேசிய நம்முடைய நண்பர்கள் எல்லாம் ஏன் அதை மட்டும் கொண்டு வந்தீர்கள். கள்ளையும் கொண்டு வாருங்களேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கள்ளோ அல்லது சர்ராயமோ அல்லது விலை உயர்ந்த சாராயமோ, அல்லது மலிவு

1990 மார்ச் 23]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

விலை சாராயமோ எதுவுமே எங்களுக்குத் தெரியாது. எங்களுடைய கொள்கை நூங்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்காக உங்களை நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. நான் முதலில் பேசிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இங்கேயும் இருக்கின்றன. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் கொள்கை வழியில் வாழ்கிற நாங்கள் இந்த அரசைக் கேட்பதற்கு கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். தயவுசெய்து அண்ணாவினுடைய வழியில், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் வழியில், மகாத்மா காந்தி அடிகள் அவர்கள் வழியில்; ஏன் எனக்குத் தெரியும் கலைஞருடைய உள்ளம் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற உங்களுடைய கொள்கை வழியிலே பூரண மதுவிலக்கு தமிழ்நாட்டில் அமல்படுத்தவேண்டுமென்று நான் உங்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுவால் ஏற்படும் தீமைகள் ஏராளம். மதுவால் ஒரு சதவீத நன்மை விளைந்தாலும் அந்த ஒரு சதவீத நன்மைக்காக கள்ளச் சாராயத்தால் சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற குறைவுகளுக்கு, பொருளாதார நெருக்கடிகள் இவைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே, இந்த ஒரு கொள்கை எங்களுக்கு அடிப்படையாக ஏற்படையது அல்ல. மற்றவர்கள் ஒருவேளை அரசியலுக்காக எதிர்த்து இருக்கக்கூடும். இது எங்களுடைய ஜீவாதாரமான அடிப்படையானக் கொள்கை. எனவே, இதற்கு முந்தியும் நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலே மாறுபட்டு இருக்கிறோம். இப்போதும் முழுமையாக உங்களிடத்திலிருந்து மாறுபடுகிற நிலை எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது எனவே, மாறுபடுகிறோம், இதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்பதை உங்களுக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லக்கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) இதற்கான காரண காரியங்கள் இருக்கின்றன. அதை தனிப்பட்ட முறையில் நான் உணர்வேன். இருந்தாலும் தயவுசெய்து இதை புனர் பரிசீலனை செய்து பூரண மதுவிலக்கை தமிழ்நாட்டில் அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து இதற்கு மேலும் நான் பேசுவது முறையல்ல என்ற காரணத்தால் விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்,

7. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவலர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவையின் நிகழ்ச்சி நிரலில் கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் :

24-3-1990
(சனிக்கிழமை)

.. 1990-91ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடரும்.